

Själevadsposten

NUMMER 3

9 JUNI 2013

40 SIDOR

UPPLAGA 2375 EX

ÅRGÅNG 24

Dörrposten

Omslagsbilden denna gång fotade jag sommaren 2007. I augustinumret 2007 (nr 4) presenterade jag Margit Svensson (se bild nedan), hon har skapat figurerna i parken som vi promenerar genom efter strandpromenaden. Apropå strandpromenaden håller kommunen äntligen på med förbättringar så att det handikappanpassade fågeltornet vid Moälven kan besökas av funktionshindrade. Det är nämligen röjd ny stig fram till tornet, och nu ser vi fram emot ett snabbt färdigställande för allas trevnad. Dessutom har kyrkans stigar i anslutning till Moälven förbättrats med beläggning av grus så att vi torrskodda skall kunna tas oss fram på något som börjar likna en lång sammanhållande strandpromenad. BRAVO!

Så till något helt annat. Jag var på ett symöte i församlingshemmet i Själeavad. Ett trevligt arrangemang, där Nordwalls swinggrupp spelade gamla godingar, och teaterspel och muntra historier kom upp till ytan. God soppa och tillbehör serverades, och kolleken till Själeavads församlings ungdomsverksamhet (över 2000,-) applåderades. Men snälla ni, varför kallas det i denna dag för symöte? Jag såg ingen virk- eller sömnadsverksamhet? Visst, det är en kyrklig tradition, som lever kvar - så är det! Men jag kastar in en pinne i brasan, och efterlyser lite kreativitet för ett namnbyte. Prästen, Ulla-Britt Sundin frågade mig, och spontant rann det fram - Själatträffen. Det finns säkert många av er läsare som har finfina förslag. Ta kontakt med undertecknad, eller Ulla-Britt Sundin, så får vi se vart det hela tar vägen. Vi lever ju inte i det högkyrkligt "heliga" längre. Församlingsarbetet är ständigt under utveckling. Låt oss tillsammans hitta ett nytt namnförslag!

Nu är sommaren här och planering för att göra en massa saker tar fart. Villaägare står i startgroparna för alla projekt som måste genomföras. Renoveringsobjekten blir mycket tydliga i den skarpa solen. Sprickor i fasaden, eller takrännor som måste rätas upp. Träd som skuggar solen får ger vika för motorsågsmassaker. Och så har vi sommarens viktigaste sysselsättning - grillandet! Grillförkläden plockas fram, och alla män blir grillmästare på sin egen täppa! Allt stannar upp, oset ligger som en flottig matparfym över campingplatser och verandor. Men mysigt är det så länge solen och värmen inramar den efterlängtnade ledigheten i vårt vackra land!

Nästa nummer kommer 18/8

Kurt-Göran Öberg

Utgivningsplan 2013

3/2, 14/4, 9/6, 18/8, 13/10, 8/12

Annonser, material till redaktionen
tre veckor före utgivningsdag!

REDAKTION

Ansvärig utgivare

Kurt-Göran Öberg
Matildavägen 47
894 30 SJÄLEVAD

Telefon 0660 - 37 66 91
Mobil 070 - 324 80 92

E-post:
kurt-goran.oberg@telia.com

Redaktör

Eva Lundin
Myntvägen 2
894 30 SJÄLEVAD
Tfn 0660 - 37 64 01

När du stödjer Själeavadsposten

glöm inte ange namn och
adress för att delta i
bonuslotteriet m.m.

PRENUMERATION

150,- kr/år

Plusgiro 410 76 36 - 5

Sponsring valfritt belopp

Margit Svensson

I drömmarna är allt möjligt...

Text Kurt-Göran Öberg

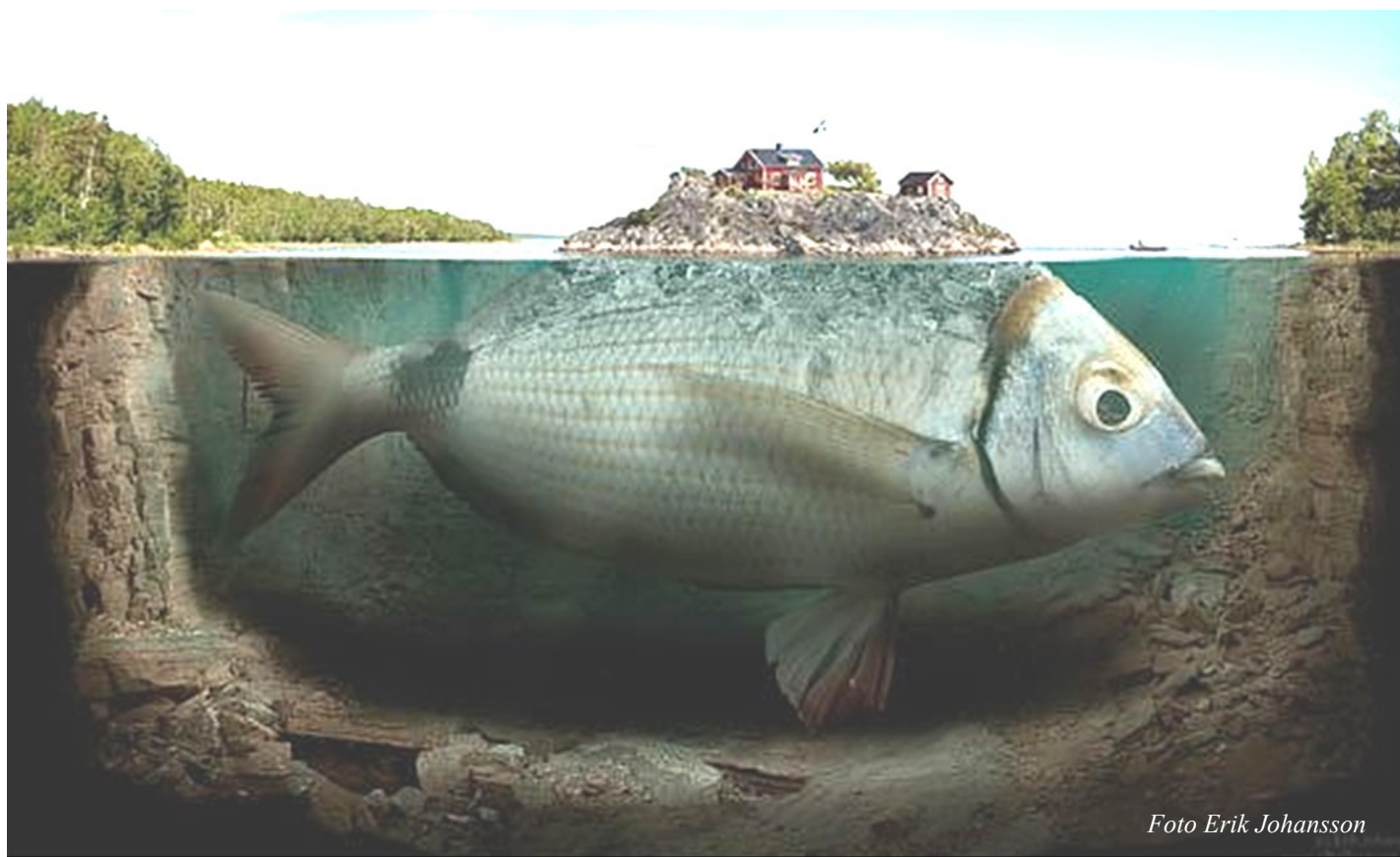

Foto Erik Johansson

Alla har vi drömmar. En del dagdrömmar vi. I bilkön eller i väntrummen där väntan ger utrymme för önskedrömmar där fantasin gör oss till miljonvinnare i nästa Lottodragning, eller resan jorden runt till spännande platser. De dagdrömmerierna blir i de flesta fall just det - önskedrömmar och inget mer.

Men tack och lov, så finns drömmar när vi sover. I dem kan allt bli "verkligt", även det mest bisarra och utförbara situationer och händelser blir under nattens timmar för många av oss behagliga upplevelser. Då förverkligas miljonvinster, resor och önskningar på löpande band. Men sagan tar tvärt slut när klockradion drar igång med skrålig musik, och välbefinnandet rinner ut över huvudkudden, vardagen kallar...

De så kallade "experter" som dyker upp för att erbjuda sig att tyda våra drömmar och problem, har i veckopress och specialmagasin dussintals annonser om hur de kan (om vi dyrt betalar) tolka våra sömnupplevelser.

Mindre trevliga nattövningar där skräck- en och kallsvetten fuktar våra sängkläder

är den fasansfulla ångest då mardrömmarna får oss att vakna upp mitt i mörkret. Nattmaror som ansätter oss har vi allesammans drabbats av i olika skeenden i livet. Som barn jagades vi av sagornas hemska väsen. I vuxenlivet, där skräckfilmer och fantasiromaner varvas med krigets verkliga fasor i teveapparaterna, laddas vårt undermedvetna med intryck som attackerar och oroar oss då vi sussat in på kudden. Vetenskapen tvistar, men jag hittade en mening som jag fastnade för. "Drömmar fungerar ungefär som 'träning' för riktiga situationer."

Det klassiska som de flesta känner igen är hur vi blir jagade och kutar för brinnande livet men kommer ingenvart. Just som det hemska som jagar oss skall infånga oss vaknar vi och inser att det bara var en dröm. Just i detta ögonblick minns vi drömmen, men ofta slumrar vi in igen och allt faller mer eller mindre bort i glömskan.

Surrealism eller inte, men titta gärna på Erik Johanssons fantasibild ovan, den illustrerar förträffligt bra hur allt blir möjligt när John Blunds sömnpulver besegrat oss.

Utdrag ur: **Tidningskrönikan "100 år med Ådalarnas folk"**

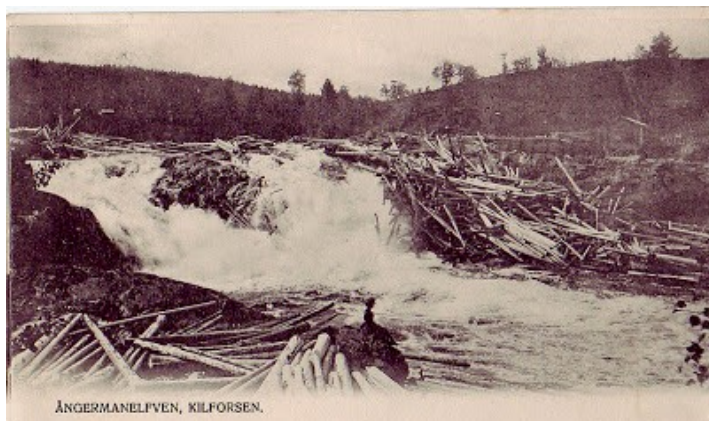
av Bo Östman • Utlånad av Märta Myrén

1954 (30 maj) **Stor folkfest vid kraftverket Kilforsen**

Solen sken och flaggorna smällde muntert för en varm sommarvind, när Kilforsens kraftverk, Sveriges näst största på söndagen invigdes av HKH prins Bertil. Invigningen formade sig till

en verklig folkfest. Prinsen blev höljd i blomster från det ögonblick han steg av tåget i Ådalsliden.

Kilforsen före utbyggnaden...

Blind pojke klarade realen (8 dec)

17-åriga Mats Landfors från Hörnätt tog realen på tisdagen vid läroverket i Örnsköldsvik. Att ta realen är kanske inte så märkvärdigt i och för sig, men Mats är blind sedan födseln. Med okuvlig energi och stor begåvning har han lyckats klara alla svårigheterna och är fast besluten att fortsätta på den inslagna vägen...

1955

Viola Widegren har varit synlig i Kanada?

"Fallet Viola Widegren" spökar igen sedan sjömannen Birger Persson berättat att han hösten 1953 i Kanada träffat den nu i snart sju år försvunna Helgum-flickan.

Git Gay i Örnsköldsvik

(22 okt)

Paranta Git Gay medverkade i ÖTS-revyn...

1956

Storfilm spelas in i Ramsele

Den dramatiska försfärden i filmen "Sången om den eldröda blomman" som nu spelas in i Ramsele blir en verklig upplevelse för biopubliken. Jarl Kulle och Ulla Jacobsson spelar två av de ledande rollerna. Det finns färg, must och karlatag i filmen...

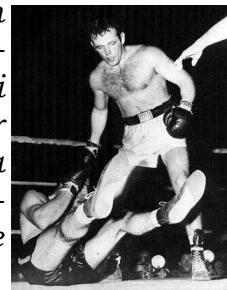
Skagsudde får modernaste fyren Nästa sommar kommer sjöfarande efter kusten kring Skagsudde att vägledas av Svergies modernaste fyr. (14 sept)

Bensinen ransoneras (15 nov)

Bilfria söndagar då bensinransoneringen träder i kraft i dag. För både buss- och droskägare väntas ransoneringen medföra ökad helgtrafik...

Ingemar tog EM-titeln (31 sept)

24-åriga Ingemar Johansson från Göteborg blev på söndagskvällen europamästare i tungviktsboxning. Inför 25.000 åskådare i Bologna stadion slog han ut italieneren Cavicci, som då ledde matchen klart på poäng.

1957

Otuksnästen i Örnsköldsvik

Polisen i Örnsköldsvik har på senaste tiden fått blickarna riktade på två otuksnästen i staden. Det gäller i ena fallet en bordellrörelse, där ett antal kvinnor påstås driva regelbunden trafik med manliga kunder och i det andra fallet ett homosexnäste. Inga gripan den har kunnat göras ännu.

Selångerbo på älgjakt sköt ko (9 sept)

En 76-årig älgjägare satt på pass på egna marker. Plötsligt såg han 4 ben i buskarna. Det träffade bytet visades sig vara en vit mjölkkossa, tillhörande hans granne.

Bortglömda gravar

Sedan år 1991 har huvudmannen en lagstadgad skyldighet att i gravboken bland annat anteckna gravrättsinnehavarnas adress och personnummer. För att kunna hålla gravboken uppdaterad är det därför mycket viktigt att gravrättsinnehavaren vid en eventuell flytt omedelbart anmäler den nya adressen till kyrkogårdsförvaltningen. Dödsbon efter en avliden gravrättsinnehavare har en lagstadgad skyldighet att inom 6 månader efter dödsfallet anmäla en ny gravrättsinnehavare.

Före år 1991 fanns det ingen lagstadgad skyldighet för ett dödsbo att anmäla ny gravrättsinnehavare när den tidigare gravrättsinnehavaren avlidit. Kyrkogårdsförvaltningen i Sjålevad uppdaterar gravregistret kontinuerligt och vi arbetar därför med att söka gravrättsinnehavare. Hittar vi trots våra sökåtgärder ingen gravrättsinnehavare, anser kyrkogårdsförvaltningen gravplatsen som återlämnad. Detta betyder att graven kan tas bort.

När kyrkogårdsförvaltningen saknar aktuell gravrättsinnehavare till en gravplats sätter vi först ut en skylt på gravplatsen för att komma i kontakt med innehavaren eller anhöriga till gravsatta. Det händer att det är en avliden person eller ett dödsbo som står som innehavare. Ibland kan vi inte hitta gravrättsinnehavare på den angivna adressen och saknar personnummer på innehavaren.

Skyltning pågår i minst två år och det kontrolleras regelbundet att skylten finns kvar på gravplatsen. I många fall hör anhöriga till gravsatta av sig och vi skickar ut en anmälan om att bli ny gravrättsinnehavare. Ibland bestämmer släktingar sig för att en gravplats ska upphöra och återgå till förvaltningen. På så sätt uppdateras gravregistret med aktuella innehavare. Vi får även tillbaka gravplatser som vi kan upplåta på nytt.

Har det inte gått 25 år sedan senaste gravsättning hålls graven för den avlidne i 25 år och får inte upplåtas på nytt innan förrän gravfriden upphört.

Ser ni skylten (bilden ovan) vid en grav här på Sjålevads kyrkogård och är osäkra om det finns gravrättsinnehavare, kontakta i så fall kyrkogårdsförvaltningen. Och ni är även varmt välkomna att kontakta oss vid andra frågor. Vi har öppet måndag-fredag 07.00-16.00.

Besök gärna vår hemsida för att läsa mer om kyrkogårdens verksamhet:
www.svenskakyrkan.se/sjalevad

Sjålevads kyrkogårdsförvaltning

Anna Blomqvist

Kyrkogårdsassistent

0660-594 25

Anna.blomqvist@svenskakyrkan.se

Evas sammelsurium

Underfundigt

Hört vid Kempehallens invigning.

- Jag vet allt om ishockey.
- Det tror jag inte.
- Fråga då så får du höra.
- Hur många hål är det i nätet på målburen?
- ???

Fiske

Två sportfiskare vid ett Modo-vatten möttes. Den ene fiskaren kånkade på en jättestor fisk och den andre bar på sex småfiskar.

- Mors, sa den förste och la ifrån sig sin jätte och väntade på den andres reaktion.

Den andre tittade storögt, men så sa han lungt.

- Jaså, du fick bara en du!

Förninga

En kompis som jobbade på Modo bjöd hem en arbetskamrat en kväll. Han beskrev vägen noga och när han kom till själva huset sa han:

- Porten kan du sparka upp med foten å hissörren går att öppna med armbågen. Sedan kan du trycka på hiss-knappen med hakan.
- Men, varför ska jag använda foten, armbågen och hakan?
- Du kom väl int' tomhänt!

På 50-talet

Det ringde i vaktstugan. I luren hördes en skrovlig röst.

- Jag är sjuk idag!
- Är det hongkong?
- Nää, det är Johansson.

Ombyggnad

Vid ombyggnaden av Domsjö såg anställdes en del nya arbetare. Förmannen berättade för dem att allt vad de utförde skulle de

skriva på en timsedel. En av arbetarna lämnade en dag in sin timsedel där det bl a stod:

-Gåning efter spik fyra timmar. Skrivning på timsedel, en timma övertid.

Pensionär

Andersson var pensionär sedan ett halvår, då han lämnade Domsjöfabriken. En dag när han stod på sin gård och piskade mattor stannade Bylund till och frågade.

- Hur haru de nu när du är pangsjonär?

- Jag hare bra.
- Äre inge du saknar?
- Jo.
- Vadå?
- Friskifta.

Inköp

En Domsjöbo hade varit på stan och köpt en basker och den hade han på sig till jobbet på måndagmorgon. När han mötte basen stannade denne och fixerade honom för baskern var flera nummer för stor.

- Jag ser att Norstedt har köpt en basker.
- Jojomen.
- De ha ja me, fast jag ha min på cykelsadeln.
- Ja, man brukar ju ha den närmast förs-tänne.

Levnadsvillkor

Man skall bo över sina tillgångar, klä sig efter dem och äta under dem.

Carl Kempe

Bra virke

- Du, jag har hört att du kallat Svensson för träskalle. Det får du lov att sluta med.
- Ja ha int kalla'n träskalle. Jag har bara sagt att de ä gott virke i skallen

Så var det på 1940-talet

Eva Lundin

När jag var barn köpte man mjölken i en mjölkhämtare (om man inte hade egna kor i ladugården) och det fanns bara en sorts mjölk. Filmjölk, långfil, gräddfil, och yoghurt var okända begrepp. Täte eller puttermjölka var det som gällde till sommarfrukosten. Cornflakes och puffar var också okända begrepp, men tunnbrödsbryta var desto vanligare. Ibland om tunnbrödet var på upphållningen kunde det bli Vårgårdaris i mjölken eller täten. Vintertid bjöds det på gröt till frukost. Havregrynsgröt och kornmjölsgröt till vardags och mannagrynsgröt eller vetemjölsgröt till helgen. Under sommaren serverades det blåbärsgröt ibland och det kändes lite festligare.

Tunnbröd, husmans och mjukkaka (hällakaka) var det vanligaste brödet. Övrigt bröd bjöds möjligen på till kalasen. Tusen ostar fanns det inte heller att välja på. Oftast var det herrgårdsost eller möjligen raketost till barnen. Skinka serverades bara till jul. Det vanligaste (och billigaste) pålägget var kokt medvurst, lüpsk eller hamburgerkött. Det allra vanligaste pålägget var nog, trots allt, messmör.

All mat tillagades hemma på spisen, det fanns inga färdiga rätter att köpa i affären. De gula ärterna lades i blöt kvällen före de

skulle kokas, i vatten som hämtats i bäcken eller brunnen. Samma gällde för bruna bönorna. Och potatismos stampades ihop av färdigkokta råskalade potatisar. Mospulver var en utopi som ingen hört talas om. Alla skrattade när någon "galning" skrev en låt om konserverad gröt, långt senare, men nu kan vi köpa en "korv" risgrynsgröt sedan ett tjugotal år tillbaka. Köttfärssås på burk köps av många trots att den mest består av sås och inte ens smakar köttfärssås. Till och med pannkakor, plättar och våfflor kan du numera köpa färdiga, bara att värma i mikrovågsugnen. När jag var barn fanns inga sådana moderniteter, då åt man uppstekt pannkaka med strösocker eller hemlagat äppelmos, om det fanns några pannkakor kvar.

Något som verkligen förvånar mig när jag tänker på det är: - Hur klarade de av att

baka i vedspisarna? Där fanns inga gradtal, och ingen glaslucka till ugnen. I denna ugn bakades bullar varje vecka. Vetelängder och småbullar. Finska pin-

nar, pepparkakor, schackrutor och maränger. Sockerkakor och hastbullar. Havrekex bakades till julen. Bakverk som kräver olika värme.

Hur klarade kvinnorna av det och hur hann de med alla andra göromål i hemmet? De knäskurade golven, tvättade kläderna utan tvättmaskin, lappade och lagade trasiga kläder, stoppade strumpor och stickade vantar. Deras händer var aldrig stilla.

All heder åt tidigare generationer.

Skål för Rådhuset

Jerry Erixon

Jag har ibland det fantastiska nöjet att få bjuda på tävlingar, och oftast har de handlat om sådant som faller under VV, alltså Värdefullt Vetande – eller möjligen tvärtom...

En skön augustikväll anno 2011 var just en sån där dag när ett 60-tal veteraner träffades i Arnäs vid den trevliga hembygdsgården för att lösa en tipsslinga innan de fick ägna sig åt kvällens trevligheter. För att bereda lite mera plats åt mat och dryck fick de vandra runt hembygdsområdet och försöka tippa rätt på 12 för allmänkunnandet oerhört viktiga frågor, som den här t.ex. Apropos slagdängan Hang down your head Tom Dooley. Varifrån kommer den söta gräddkolasmakande likören DOOLEY's?

Men det var inte den viktigaste frågan den här kvällen!

Nej, det var den om vårt Rådhus om vilket det nästan aldrig i modern tid – för mig är det efter 1965, när jag kom till landet Nolaskogs – rätt enighet om vad den centralt belägna vackra fastigheten egentligen borde användas till.

Nej igen, det här är inget debattinlägg även om jag har en tydlig uppfattning hur denna byggnad, som invigdes 1909, skulle kunna användas.

Till frågan: Unionens veteraner fick den formulerad så här:

1909 är ett viktigt årtal i många avseenden för Örnsköldsvik. Det året blev vi med Rådhuset.

Men hur fick Örnsköldsvik pengar till att bygga Rådhuset?

1: Donationer

X: Extra utdebitering på skatten

2: Öviksborna söp ihop till bygget

Det var väldigt mycket snack bland veteranerna och flertalet trodde på att generösa nolaskogsare självklart donerat pengar. Andra tänkte på hur det såg ut ett drygt decennium in på 2000-talet och tippade på extra utdebitering på skatten.

Men så var det ett par som satsade på tvåan; klart att nolaskogsarna söp ihop till Rådhuset – och plitade ner en tvåa.

Så rätt de hade!!

Några veckor före festligheterna råkade jag hitta Karl-Eric Axenströms sammanställning Örnsköldsviks Rådhus 1909-2009, några inblickar i köpingen och stadens utveckling och berättelser om några personer som verkat där. Som alltid när "Kea" har hållit i pennan så kan man räkna med många och intressanta sakuppgifter och viktiga personer – och 100-årsskriften om Rådhuset var/är inget undantag.

Så här började allt med spriten och kommunen:

"År 1873 inköpte kommunen för 10 000 rdr handlanden C.A. Fahlgrens gård och där inreddes, förutom skollokaler, rektorsbostad och telegraf, även två rum i övervåningen för köpingens gemensamma behov.

I dessa rum höll köpingen sammanträden under många år, där sammanträdde också Sparbanken och häradsrätten med flera."

Lite längre fram får vi veta:

"År 1883, kom en skrivelse från brännvinsbolaget med förslag om att 5 000 riksdaler om året av beräknad vinst skulle avsättas till en stadshusfond. Förslaget avsågs eftersom pengarna behövdes bättre för andra ändamål."

De kommande åren bjöd på många turer och det blev dessutom allt viktigare att hålla ordning och bevara handlingar – vilka till slut hamnade i en kassakista i Härnösandsbankens kassavalv.

Inför Örnsköldsviks stadsrättigheter 1894 kom det krav på lokaler för rådhusrätten, magistraten och borgmästaren. Lokaler behövdes också för stadsfullmäktiges och drätselkammarens sammanträden.

Redan i stadsplanen från 1885 hade en tomt avsatts på Torgesplanaden för ett stadshus. Men då, som nu, var det politisk oenighet i en viktig fråga och debatten kom att pågå ända fram till 1907, trots påstötningar från bl.a. länsstyrelsen. Då äntligen tog stadsfullmäktige definitivt beslut om att ett rådhus skulle uppföras, men på den öppna platsen ovanför

Nytorget. En prisad arkitekt vid namn Gustaf Hermansson fick uppdraget – och 1909 stod Rådhuset på plats, som idag, snyggt och imponerande.

Vad hände då med fondpengarna som brännvinsbolaget föreslagit? Jo, fonden hade bytt namn och hette nu, just det, rådhusfonden! Dåvarande kronofogden J.E. Domeij redogjorde vid invigningen hur man finansierat Rådhuset och det är en mycket märklig historia.

Under rubriken "Örnsköldsviksborna söp ihop till Rådhuset" återger Axenström kronofogdens redogörelse för hur rådhusfonden finansierat Rådhuset. Så här berättade kronofogden bl.a.

"Under köpingstiden fick Örnsköldsvik Kungl. Maj:t:s nådiga tillstånd att i minut-handels- och två utskänkningsrättigheter idka brännvinsförsäljning utan skyldighet att redovisa den på rörelsen uppkomna vinsten."

Lite längre ner heter det:

"Kontrollen över brännvinshandeln gav köpingen en rik inkomstkälla. År 1865 uppgick tillskottet från brännvinsbolaget till 2 000 rdr, 1870 hade det stigit till nära 3 000 och tio år senare till 9 700 kr."

År 1891 övertogs försäljningsrättigheterna av, som det hette i protokollet, tre köpmän med skyldighet att till köping avstå all å rörelsen uppkommande vinst". År 1892 blev vinsten 14 500 kr, 1893 27 300 och året när köpingen Örnsköldsvik blev

stad, 1894, hela 33 200 kr!

Sedan kan vi läsa: "De på angivet sätt sammanbragda medlen hade till i juli 1898 stigit till 115 000 kr då förslag uppkom att vid Stora Torget uppföra rådhus, hotell m.m. men förslaget förkastades av stadsfullmäktige."

I stället valde fullmäktige att köpa aktier för 55 000 i hotellbolaget för att stödja(!) byggnadsföretaget. Återstoden, heter det, "reserverades för att förräntas tills summan uppgått till 75 000 då rådhus skulle uppföras". Även om stadsfullmäktige plockade ut 3 500 kr för att "bestrida kostnaderna för reglering av stadsplanen" så kunde rådhusfonden bidra med

113 444:04 kr till Rådhusets uppförande. Den sammanlagda kostnaden stannade på 126 319:14 – mellanskillnad kom via "försåld matjord (265:10) och anslag från stadsfullmäktige (12 600)".

Redan tidigt på morgonen klädde sig (den 15-åriga) staden i festskrud, skrev ortstidningen

Vid invigningen sa landshövding Bergenholtz bl.a. följande:

"Örnsköldsviks stad har genom uppförandet av den byggnad vi nu befinna oss i berett ett värdigt hem för de institutio-

ner, som skola handhava rättskipningen i samhället, men denna byggnad är även avsedd för andra viktiga samhällsändamål. /.../ Här skola de rådslag givas och de beslut fattas, varav stadens framtidskridande är beroende."

Visst kan man fundera över om spritkonsumtionen i någon fler stad satt spår efter sig i form av en officiell byggnad, eller kan Örnsköldsvik rent av vara unik. Under alla omständigheter hör det inte till vanligheten att spriten lämnar den här typen av spår efter sig. Någon skulle kanske också säga att det finns inget ont som inte har något gott med sig... Eller "jag skulle gärna öppna en krog där om jag var säker på att den bar sig..."

När minnet vill berätta *text & foto Nils-Åke Eklund*

1966 hade skolan ringt ut för sista gången nu stod jag inför arbetslivet. Skolan hade från dess början varit ett mörkt kapitel, ingen munter tillvaro med mobbing, glåpord och annat som inte var trevligt.

Trots allt så fanns det tre lärare som var bra. Hur glad blev jag inte när jag fick jobb hos två bröder, Enar och Ivar Sjöström från Flärke i Moliden. Dom hade sitt möbelsnickeri på Nygatan 30 intill det som i dag är Örnsköldsviks folkhögskola. Här

Enar och Ivar Sjöströms möbelsnickeri på Nygatan 30

fick man lära sig grunderna i snickeriet och betsa och lacka gamla möbler så dom fick en fin finish. Det var inte utan att man kände historiens vingslag bland möbler som var från 1800-talet. Dom var skickliga på den tiden, trots enkla verktyg kunde dom göra fina utskärningar på ryggstödet.

Livet gick vidare och jag kom att hamna i Mellansel på Landstingets skyddade verkstad, nuvarande Samhall. Där jobbade människor med handikapp i olika stadier. Mycket oförskämt av omgivningen som

inte visste bättre blev Samhall kallat för de huvudlösas verkstad. Men jag kan skriva under hur många gånger som helst på att det var fina människor som jobbade där för en mindre penning än annorstädes. Stämningen där var verkligen god och många gånger blir jag full i skratt när jag ser spiken på byrån i konstnärligt uttryck. Den påminner verkligen om roliga episoder. Vi höll huvudsakligen på med galvanisering av spik och förnickling av brickor serveringskannor mm.

Sedan åkte jag ner till Örnsköldsvik och hamnade på bröderna Ekbergs där dom tillverkade rörböjar och cisterner i syrafast plåt åt cellulosaindustrin. Det var även där bra arbetsstämning och egentligen det enda företag där man som anställd var "arvinge". Dom sålde sitt företag 1975 till Nyby Uddeholm och den längst anställd fick 31000 kr i avgångsvederlag. Det gick efter anställningsåren jag fick lite över 2000 kr och hade då varit anställd i fyra år. En av de anställda var en genuin humorist, Edvard Lindroth, som drog historier så man var dubbelvikt av skratt.

Tiden gick och jag hamnade i Skillingaryd fyra mil väster om Jönköping. Där fanns det dock ett halvår en arbetsledare som inte var som han borde vara. Då inte hans egen son som skulle bli arbetsledare drog jämt med sin far, kan man bli funder-sam.

Så kom jag att hamna i Jönköping med utbildning på AMU center i verkstadsmekanik, svarv och fräs. Jag fick jobb på Husqvarna bland Jugoslaver och även svenskar jag tycktes jobba i samma takt som dom. Men jag blev uppkallad till Verk-

Ivar till vänster och Enar hemma i köket i Flärke, Moliden då jag besökte dem senare delen av 1980-talet, då de flyttat verksamheten till nya lokaler på hemmaplan...

stadschefen som jag endast sett på håll och knappt visste vem det var. Han påstod att jag inte körde in ackordet. Sedan blev det en karusell utan like. Jag tyckte att facket mer stödde verkstadschefen än mig. Det är precis som då Skogs Nicke anställde sina utländska medarbetare att plantera skog på ackord i Västerbotten, som vi såg på Uppdrag granskning. En omöjlighet, samma som för mig på Husqvarna att prestera.

Här ser vi skåp och stol som tillverkats av bröderna Sjöström. I privat ägo i Jakobsberg

Jag gav upp och flyttade hem till min hemstad Örnsköldsvik. Det blev många kramar till höger och vänster och välkommen hem. Knappt en månad senare ringde Arbetsförmedlingen, något dom aldrig gjort senare och erbjöd mig jobb på sågverksföretaget Ari. En olyckskorp som jag kände undrade

om jag var klok som skulle börja där. En kompis till honom hade varit där och yttrat att dom var idioter i ledningen. Jag kom att bli kvar i 13 år, så bra trivdes jag. Men även där mörkades himlen med uppsägningar och varsel. Med vemod även från arbetsledningen blev jag tvungen att lämna mitt lokalvårdsjobb. Varje gång då Direktör Anders Grahn visade verkstaden yttrade medföljande direktörer men vad rent och snyggt det är här. Tuppkammen minsann växte på vår direktör och på mig.

Kamrater skingrades för vinden i och med uppsägningarna. En

del utbildade sig inom vården. Där slog det stopp för mig aldrig att jag skulle hamna där, jobba med gamlingar. Men så blev det efter några år. Jag kom att hamna på Örnsköldsgården, Örngruppens dagverksamhet. Efter första dagen var jag helt omvänd det var hur bra som helst. Att sitta med eller vara ute och promenera med dom gamla under sommarsol. Dom hade så mycket att berätta och jag var idel öra. Jag hade då ett plusjobb som varade i två år, det fanns ingen chans att förlänga. Det blev stämpling och praktikplatser i en karusell tills en kvinnlig handläggare undrade om jag inte skulle söka tillbaka på Örngruppen. Jag kom att hamna på plan 5 Lejonbacken. Där var jag i ett och ett halvt år och trivdes utmärkt liksom personalen med mig och min chef Annica. Men kommunen slog till bromsarna. Jag gjorde en kort visit på Nolaskogs Biståndcenter i Gottne i avvaktan om jobb på samhall i Sjålevad som inte verkade bli något av.

Men jag tog ett beslut att 1 november 2012 gå i pension och det har jag hittills inte ångrat. Nu går jag på stan och träffar arbetskamrater från Ari där vi har ett trevligt samtal i gathörnet. En kvinna boende på Linden frågade hur är det att vara friherre. Det blir bara bättre för var dag som går svarade jag. Snart breder sommarens utbud ut sig och jag får plocka de russin ur kakan som passar mig. Sitta på en parkbänk och bara njuta till minnen som vill berätta.

Historik och händelser omkring byarna Billa, Billsta och Happsta.

Gamla Happstabommen ca 1927, Sorterare på väg till arbetet. Bilden visar båtarna Moälven (den främre vita) och Happsta den bakre...

Sten Blomquist, cirkelledare, hälsar att böcker finns att köpa för dem som är intresserade. Forskargruppens medlemmar är följande: Mats Blomkvist, Sten Blomquist, Karin Jonsson, Sigvard Lindström, Gunnar Melander, Göte Olofsson, Gösta Sandin och Carl-Axel Westerlind.

Sonja Norberg har lånat ut boken, "Historik och händelser omkring byarna Billa, Billsta och Happsta". Boken är sammanställd av Billsta samhällsförenings forskargrupp. Vi har valt att återge valda delar ur boken.

Båtsmän

Eva Lundin

För att antas som båtsman skulle en karl vara minst 16 år och högst 36 år. I båtsmansförmånen ingick ett båtsmanstorp med uthus och bete för kreatur, boningshus, 8 alnar långt (4,8 m), där skulle finnas kök med kammare, spis och bakugn. Vinden skulle vara försedd med bräder över trossbotten för att kunna tjäna som matbod. Fönster skulle finnas på gavlarna och trapp från förstugan Till torpet skulle höra en

lada med inbyggt fähus, 6 alnar lång och 5 alnar bred och rymma 2 kor. torpets odlade jord var ca. 1 tunnland.

År 1865 anställdes Per Oskar Billström till båtsman för Happsta och delar av Billsta. Båtsmännen anställdes i en 3 års period med en lön av 60 riksdaler om året plus torpet. Därtill 2 tunnor spannmål, 1 lispund smör och 1 lispund fårkött, 4 Riksdaler kontanta pengar, samt ved och mullbete för en ko. Billström var nog, med all sannolikhet, den siste båtsmannen i rote 131.

Erika Billing, den 99-åriga sockenäldsten i Sjålevad anno 1948, berättade att hennes mest smärtsamma minne daterade sig till hennes tidiga barndom. Det var när hennes far, som var båtsman, dog under tjänstgöring i Stockholm 14 dagar innan han, enligt det gällande avtalet med roten skulle ha blivit ägare till sitt båtsmanstorp. Men rotegubbarna var obevekliga, torpet gick tillbaka i rotens ägo. Hennes mor med sina två barn ställdes helt på bar backe. Katarina Billing, änka efter båtsman Billing, bodde i en fattigstuga vid skogsbrynet ovanför Lind, den sk. Katarinabacken i Främmerbilla.

Avskrift från ett kontrakt på ett arrende av Båtsmannen Billströms torp och alla delar som tillhörde det.

Som jag under (.....) har låtit lägga mig till RoteBåtsman uti billströms Rote Under No 131. Alltså Bårdtarenderar jag under min tjänstgöring i Stockholm. Nu till mina Rotebönder under tiden Torpet och alla delar som tillhör Båtsmannen uti alla delar och Rätigheter för ett Öfverenskomit arende 6 Rmt På ett års tid Räknat från den 27 oktober 1865 till den 27 oktober 1866 Hälften afv arendet skall betalas viid hans hemkomst från Stockholm och återstoden uti namn och Bomerken Sjålevad å Billsta den 27 octer 1865

Wittnar
Ol. Ågren
Skräddare i Mo
Torparen
Pehr pehrsson
i Allnö

Per Osschar
Hollmer Billström
RoteBåtsman

Happstabommen

Eva Lundin

Ö-viks Nytt dec 1896

Arbete med utvidgning av Billsta Timmerbom har påbörjats. Den ska bli så stor att den kan rymma 600.000 - 700.000 stockar. Arbetspersonalen hälsar detta med glädje och hoppas till nästa sommar slippa söndagsarbetet som de två sista somrarna har måst utföras i anledning av att bommen varit för liten.

Ö-viks Nytt den 4 sept 1897

Flottningschefen har lämnat uppgift om att det intummats genom flottning i Moälven 1.044.455 st sågtimmer och att Billsta Trävaru AB hade 5.548 timmer bland dessa.

Ö-viks Nytt 15 sept 1897

Arbetare Johan Vestman från Happsta, som arbetar vid Timmerbommen i Moälven, skulle rätta till en båtshake i smedjan. Under arbetet slant båtshaken ur tången och skadade Vestman illa över höger öga. Läkarhjälp söktes i staden.

Att passera Sjålevadsbron var alltid ett äventyr. För att komma under denna bro var man tvungen att fälla omkull skorstenen, vidare måste släpet ligga i en rak linje bakom båten för att passagen var trång och ibland blev det för trångt så virket smällde i stenfundamentet på bron med krossat virke som följd. Det var alltid folk som samlades för att titta på hur passagen skulle avlöpa.

Man arbetade i 2 skift. Arbetstiden var från klockan 7.00 -17.00 och nattskift från klockan 18.00-03.00, med avbrott för mat och fika.

Eftersom det flottades mycket virke under 1920- och 1930-talen var man vissa år tvungen att flotta

tills det frös till is på hösten. Sådana år hade man elektriskt lyse på bryggorna och Erik Bonnedahl omtalar att det såg ut som ett elljusskådespel över vattenytorna, sett från byn.

Det var inte ofta som flottningsföreningen gav bort presenter på den tiden. Men Per Samuelsson från Västergundsjö, fick en present bestående av 12 silvermatskedar 1882 och den 26 januari 1907 tilldelades flottningschefen L J Carlsson i Mo och faktor Olle Olsson från Happsta Patriotiska sällskapets stora guldmedalj, i Stadshotellets stora festsal i Örnsköldsvik.

Billsatasundet

År 1941 flyttades sorteringen ned till Billsatasundet. Virket sorterades alltså vid de olika bryggorna (måtten) ned till buntverket som låg vid änden av den cirka 60 m långa sorteringsanläggningen. Där förvandlades virket till buntar som sedan bogserades ned till industrin. Sorteringen började oftast första veckan i juni och var avslutad senast den 15 juli.

Den s k. flottningsbaracken (bostad till arbetare som kom utifrån) flyttades alltså från Gamla Happstabommen till sin nuvarande plats vid Billstasågen (numera Jonsen & söner) år 1939. Detta arbete basade snickaren Olle Larsson från Sörflärke för. Erik Bonnedahl omtalar att han hantlangade tegel och bar vatten till muraren som murade upp skorstenen. Detta var ett otroligt slit då vattnet skulle hämtas från fjärden och dessutom serva muraren med bruk och tegel. Därför fick han högre lön än uppgörelsen vilket var ganska sensationellt. I flottningsbaracken hade man kock-

lag där en del Billstadamer kockade bl a. Eva Bergenström, några av döttrarna till Konrad Lindström, Hildur Vestman och Lisa Vestman.

Gamla Happstabommen med kontor, stall och barack 1925

Drickabilen

Linda Åberg Luthman

En dag i veckan kom den. Drickabilen! På den tiden när undertecknad var liten fanns det många varubilar i omlopp, idag kan jag tycka att det för min mammas del var bra att de kom. Hur skulle hon annars kunna få något utträttat med ett stort hus och hålla reda på samt fem livaktiga barn? Det var drickabilen, fiskbilen, i en del städer fanns det både brödbilar och ostförsäljare också. En hel strid ström av rullande butiker. Det var nog räddningen för många husmödrar som skulle få dagens agenda i hemmen att gå ihop. Lite av det där ser man igen idag, det börjar komma olika former av hemleveranser. Men de är nog ingenting jämfört med den gamla älskade Drickabilen! Den kom punktligt varje fredag om jag inte minns fel. På torsdagen gick man till sängs med ett litet saligt leende på läpparna, man kände redan smaken av sin favoritläsk. Vi ungar i vårt kvarter kunde nästan på timman säga när den skulle komma. Alla satt vi där andäktigt och väntade på de flytande fröjderna. Min favorit var Pärsonsoda, min ena syster höll Champisen för att vara den bästa och grannpojken, han var tokig i Zingo! Sedan så var det de familjer som hade mer pengar än vi och storögt såg man hur deras barn kunde vingla iväg med en hel back med läsk hem till mamma och pappa. Och tänk vilken pant de måste ha, tänkte man också. För oss i vårt eget grannskap tog det evigheter att få ihop pengar till en back läsk, så ibland kunde två familjer gå ihop om en back. Det var ingen konst för man hade pli på varandra och grannsämjan var viktig. Man delade på livets fröjder helt enkelt. Det var fattigt på den tiden, också. Visserligen var det en helt annan samhällsanda där kvinnor stannade hemma och skötte man och barn medan mannen arbetade för att få ihop till livets nödtorft. Men att få ihop det varje månad, det är samma visa som idag, ibland hänger det på kronan för folk och ibland hänger det till och med på öret. Ja, dessa bilar var nog

mångas räddning för ibland kunde försäljarna ha ett och annat bra erbjudande.

Så kom den! Vi sprang iväg som en flock kalvar på grönbeta, vi såg ut så sade alltid Tant Binnie som bodde i det stora röda tegelhuset intill, jag minns att jag sprang ganska fort för att vara jag, på den tiden var jag inte kraftig men lite rundnätt om vi ska säga så, men bröderna mina var tätt i härlarna på mig. Ibland kunde mina äldre systerar få för sig att komma med men de gick där i sakta mak, de tyckte det var bra att vi yngre syskon sprang åt dem. Bilen svängde

in på vår gata och ställde sig i slutändan där det var bra med plats och så kom Läskfarbrorn ut ur bilen och öppnade bakluckan, han svingade sig upp på flaket som han aldrig hade gjort annat i hela sitt liv, det såg så lätt ut! Jag provade en gång men jag var för liten, den gången slutade det med att jag satt i hans knä och hulkade

med skrubbsår på knäna och en flaska läsk som plåster på sårerna. Läskfarbrorn doftade rakvatten, svett och någon konstig tobakssort. Men i hans knä kände jag mig helt trygg! Tillbaka till när vi till slut stod där med andan i halsen, så sade han innan han lyfte ner första backen för inspektion av oss:

– Å, så tar vi det viktigaste först innan ni börjar, har ni fått pengar av era mojjor?

Vi nickade allihop och sedan var kommersen i full gång, alla stod där och valde med en precision som hette duga, man ville få så mycket man kunde för de slantar man hade fått. Vad drickan kostade kommer jag knappt ihåg men det kan inte ha varit mer än kronan per flaska, eller till och med mindre. Ni som vet, kommer ihåg kan ju berättat hur det var. Där stod Läskfarbrorn på flaket och såg till så att varenda unge fick köpa och vi kunde vara allt mellan ett par stycken till femton, sexton barn, som en hel förskoleklass! Våra mammor stod på avstånd de flesta av dem och såg till så att det gick bra. När alla hade köpt klart, sade han:

– A, dé é gött så ungar, nu får ni klara er till nästa vecka! Hajj på er!

Sen svingade han sig ner lika lätt som han kommit upp och pallrade sig in i sin bil, för att ta sig till nästa område där det stod lika många förväntansfulla barn med sina kronor och korvören, som var hårdbevakade, i fickorna. Han körde iväg så det rök om bakdäcken. Vi gick hem och lämnade flaskorna till mamma för det var hon som såg till att det gick rätt till med det också. Vi satte oss alla kring matbordet och hade var sitt glas framför oss. Snålvattnet gick till men det vara bara att vänta på sin tur. Mamma gick runt med ett par flaskor och fyllde på våra glas med ett exakt ögonmått så att vi fick lika mycket allihop. Alla skulle dricka samma smak för att det inte skulle bli bråk med det heller. Men de stunderna var himmelska! Den söta, pärlande, goda läsk rann ner för strupen och man blev alldeles berusad av sockerchocken! Var det dessutom Pärsonsoda, var det dubbelt upp av himmelriket. Jag drack så små klunkar jag kunde för att mitt himmelrike skulle vara längre! Min ena bror var så förtjust i sin läsk, när läskan var slut försökte han slicka glaset på insidan. Han hade en viss teknik, jag försökte apa efter men det uppskattades inte av våra systrar som tyckte att vi var rent ut sagt äckliga. Som om vi brydde oss om vad de tyckte! Läskan var allt bra viktigare! Efter det gick vi alla ifrån matbordet med våra glas och lämnade dem till mamma som stod där i köket och höll på med det vi skulle få till middag. Idag tänker jag på henne ofta, tänk om hon för en gångs skull hade fått slippa stå där över grytorna, ta ett glas läsk med oss och komma ut sedan och leka hon med! Hon kunde lekt Cowboy och Indianer med oss. Ja, tänk om! Jag minns mest att hon stod i köket, eller satt vid sitt lilla kaffebord och löste korsord, nåde den som störde henne då, eller så satt hon vid vävstolen och vävde sina mattor så det dunkade om det.

De där barndomsminnena dyker upp lite då och då numera, det kan bero på att man har mer tid till att sitta och tänka nu när man blir äldre, drickabilen är ett gott minne, en härlig del av en för mig lite svunnen tid, på den tiden när det begav sig i Barnslandet, där varje dag kändes som en hel evighet.

Ur Lennart Forslunds fotoarkiv

Vaktmästarbilden nedan från vänster Harald Strandberg, 1:ste vaktmästare Johan Lindström som jag efterträdde 1959 och hans bror som kom att kallas Ström för att skilja bröderna

Grupp bilden är från 1915 då doktor Erik Lind fyller 50 år. Till vänster om honom sitter översköterskan Edla Lövgren och längst upp till vänster står vaktmästaren Joakim Sundström. Det är svårt med namnen men det finns ett protokoll från 1916 där alla är uppräknade som arbetade på lasarettet. Bilden nedan är från sanatoriet och visar ligghallen som var vanligt på den tiden då man tyckte att frisk luft var hälsoamt och det var även när det var kallt men då var man väl nedbäddad. Text Lennart Forslund

*Örnsköldsvik ca år 1925**Flygfoto över staden*

Nytt och gammalt möts..

Nu är den nya hotellbyggnaden på plats och invigd. Här möts det gamla anrika hotellet med sin charmiga byggnadsstil, och det nya Elite hotellets kärva effektiva moderna fyrkantiga byggnad. Dom står som två pjäser på ett schackbräde, och framtiden får väl utvisa vilket blev bäst. Stadsbilden har på relativt kort tid genomgått och genomgår en stor förvandling. Vi kan läsa om stadscamping och utökad gästhamn vilket kommer att ge turister och kommuninnevånare anledning att glädjas eller vredgas över de kommande förändringarna. **Text och foto Kurt-Göran Öberg**

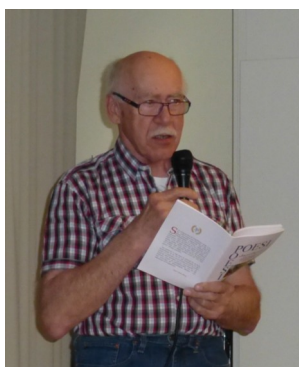

Poesihörnans jubileum 15 maj

Text Kurt-Göran Öberg • Foto Martin Lind

Folk samlades i programrummet, sittplatserna tog slut, flera stolar placerades ut i bakre delen, så att alla fick möjlighet att delta i vårt jubileum. Inledningsvis talade kulturchefen Katarina Larsson uppskattande om vår aktivitet i Arkenbiblioteket. Pirjo Danielsbacka spelade flöjt mellan programpunkterna. Alla utom en som medverkar i vår antologi var närvarande och läste några egna dikter ur den. Kavalkaden applåderades av den stora publiken, som också fick delta med sina texter. Sune Hörnströms dialektpoem samt Martin Sundqvist deklamation och nya unga förmågor (Sofia) fick stort bifall. Bibliotekets jättelånga (20 m) rulltårta med grädde, avslutade vårt firande. Nu tar vi paus till den 16 september då är ni alla välkomna till höstens första Poesihörna.

Blommor till programvärden av Katarina Larsson, Publiken strömmade till. Pirjo Danielsbacka spelar flöjt, Signe Bylund glad jubileumsläsare även Birgitha Landfors, Eva Lundin, Marianne Selin, Gunnar Fredriksson, Martin Lind, Helen Lehtinen, Nils-Åke Eklund, Monica Grundström, Linda Åberg Luthman och Sture Odén. Alla var på plats och deltog i framförandet av egna dikter ur antologin.

Poesiplank Poesiplank Poesiplank Poesiplank Poesiplank Poesiplank Poesiplank

Livet är inte svart och vitt!

Som ung visste jag vad som var rätt
vad som var svårt och vad som var lätt
vem som var snäll och vem som var dum
om detta hade jag tvärsäker hum
Jag kände precis när något var fel
eller vilken person som ej ville mig väl
Livets nyanser var svarta och vita
på mitt bergsäkra omdöme kunde jag lita

Med åren växte min tolerans
av gott och ont har vi lite till mans
och av färger finns det en hel palett
mellan svart och vitt är det ganska brett
Det finns röda, blåa och gröna toner
med gråa, beige och bruna zoner
Jag dömer ej ut nån så lätt som då
vill tänka efter - försöka förstå
Att inse att folk är otroligt komplexa
har med åren blivit en nyttig läxa

Fokuserar du på det negativa
så kan du det riktigt bra beskriva
men ser du istället de positiva dragen
så märker du genast den oskrivna lagen
Positiv koncentration växer i ditt sinne
till både skratt och glädje i ditt minne
Zebran har endast vita och svarta ränder
men du har hela färgskalan i dina
händer.

Christina Winner, Stockholm

Pa skola

Gullavacker köm å hjälp mä lärarinne
Vicket hemska tal
Två härhernen ässe sju i minne
jeg tro att hjärnan ä för skral
Far att klåen vä vaenda ekvation
Jeg längte hem jeg längte hem tell lon
Jeg längte hem jeg längte ätte kräka
jeg längte ätte nagre får söm bräka
Jeg längte att si hurr korne väx
jeg längte hem där ingenting är x

Sune Hörnström, Genesön

Årsringar

Alla åldrar vi passerar
finns kvar i själen

Spring i benen plask i pölen
blåklockor prästkragar
smultron på strå

Dans i fötterna kram och puss
hägg och syren
liljekonvaljer

Ögon i nacken tidig morgon
mjuka armar
tussilago

Tunga armar släpande fötter
pelargonia begonia
morsdagsros

Hälleberget

Jordens hemlighet
en humlas surrande
Ljusets hastighet
liknar mera biets flykt

Jordens lilla frö
sträcker sina armar
mot ljusets evighet
växer högt och starkt

Världsalltets varför
det stora vi inte ser
och förstår
kan vi inte förklara

Dikter av **Eva Lundin,** Sjålevad

Boktipset

Britt-Inger Olsson
Arkenbiblioteket

Några böcker av författaren Somerset Maugham, 1874-1965

Det är lätt att drunkna i dagens bokflod så till den grad att omläsningar av klassiker och gamla favoriter sällan hinns med. Under sommaren kan det ändå bli av med några nostalgiska lästrippar. Jag ser fram emot sommarens loppmarknader där det brukar finnas en hel del gott och blandat. Det brukar sällan vara dåliga böcker utan bara de som just nu inte är up to date.

En av mina käreste bekantskaper från 1980- och 1990-talets loppmarknads- och antikvariatsbesök är den brittiske författaren Somerset Maugham. Han är en av de mest fram-

gångsrika författarna under förra århundradet. Hans författarkarriär sträcker sig över dryga 60 år, från 1890 till 1960-tal. Romaner, noveller, pjäser, reseskildringar, essäer och memoarböcker ingår i hans omfattande författarskap.

Som historieberättare är han suverän. Berättelserna utspelas ofta på någon exotisk plats och kännetecknas av stor människokännedom och en illusionslös, närmast cynisk syn på tillvaron. Språket är bra, berättarstilen iakttagande och detaljrik och personporträtten är nyanserade och psykologiskt skickligt utförda. Ofta förekommer överraskande vändningar som gör att man som läsare nästan blir lite lurad. Det gillar jag! Det är sådana berättelser man minns.

Förhoppningsvis hinner jag läsa om "Människans slaveri", "Ashenden", "Mrs

Craddocks äktenskap" och "Månen och silverslanten".

I boken "Människans slaveri" är huvudpersonen född med klumpfot och känner sig inte passa in någonstans. Maugham led av en svår stamning så boken är en lätt kamouflerad, självbiografisk utvecklingsroman. En stor läsupplevelse!

Somerset Maugham var utbildad läkare men lämnade yrket och blev författare istället. Han gjorde också resor för den brittiska underrättelsetjänstens räkning och 1928 publicerades "Ashenden", som är en serie underhållande noveller baserade på hans upplevelser som brittisk agent. Huvudpersonen är en gentlemannamässig spion, som lär ha inspirerat Ian Fleming när han skapade sin James Bond.

"Mrs Craddocks äktenskap" handlar i korthet om en kvinnas frigörelse från det traditionella viktorska samhället. Huvudpersonen, Bertha Craddock, som gift sig med en mycket äldre man tröttnar och faller istället för en 19-åring. Engagerande och bra berättat, som jag minns.

"Månen och silverslanten" baseras på konstnären Gauguins liv. Huvudpersonen, en 40-årig man med god social

ställning rymmer från familjen för att leva som konstnär. Boken blir fängslande som en kriminalhistoria när författaren försöker spegla målarens personlighet och livsöde.

Ser du någon titel av Somerset Maugham under sommarens loppisvandringar så tycker jag att du ska slå till. Jag önskar dig en trevlig läsupplevelse!

Hjärnsläpp

Kurt-Göran Öberg

Språket förändras snabbt i vår tillvaro. Rubriken är hämtad från radioprogrammet "Ring så spelar vi", när Syrénskans fråga ställt telefonören på pottkannten. Då utbrister den tävlande – "Hjärnsläpp alltså, och jag som vetat svaren på alla frågor som du ställt idag!" Det har med andra ord hakat upp sig, och då använder vi det nya ordet ovan eller "Men vi kan också höra ett annat hämtat från bl. a. flipperspelens fantasifulla och färggrant belysta spelplan som placerats invid skivspelaren i ungdomslokaler och kaféer med mera, nämligen "tilt". Eller "error" som vi livrädda undflyr på våra datorer.

Det händer ofta att vi "tiltar" och att hjärnsläppet förorsakar "error". Inte minst i trafiken. Statistik kan ju bortförklara allt, och visst gör Trafikverket allt för att trolla bort den usla vägstandarden som är en mycket stor bov i olycksstatistiken, men den mänskliga faktorn som av en eller annan anledning fått hjärnsläpp, kan inte bortförklaras.

Om hjärnsläppet och den bristande koncentrationen kan skyllas på vår vackra natur, eller en tappad cigarett, griniga ungar eller mobiltelefonens stressande signal framgår inte i dödssiffrornas redovisning. Den största boven i dramat, hastigheten, tystas ner i debatten! Det kan möjligen bero på att bilbranschens innovatörer drabbats av ett omåttligt hjärnsläpp, vilket förtränger det faktum att deras "skapelser" bidrar till den statistik jag nyss hänvisade till. De bygger in massor av psykologisk säkerhet i moderna karosser.

Samtidigt förbättrar man motoreffekten, vilket förtar det säkerhetsmässiga då förarna av dessa kraftpaket nonchalerar det faktum att få överlever en frontalkrock över sjuttio kilometer enligt de tester som bilföretagen och försäkringsbolagen presenterar i media! Förtar, därför att den falska trygghet som fordonsförarna upple-

ver gör att de tar allt större risker och krymper avståndet ännu något mellan bilarna i allt segare köer, speciellt i storstadsregionerna, där de "offrar" flera timmar i restid till och från arbetet. I dessa stressade situationer ligger hjärnsläppet hela tiden och lurar.

Andra typer av hjärnsläpp drabbar de steroidstinna gentlemän som fått "litet" för mycket under skinnpajen. Vid veckosluten sammanfattas i ortspressen om hur fylleslagsmål resulterat i utslagna tänder och skador som tvingar somliga till åtta veckors sörplande soppor mellan fixerade käkar. De förbannar säkert sina hjärnsläpp efter åtal, rättegångar, domar och slutgiltiga skadeståndsförelägganden.

Hjärnsläpp infinner sig plötsligt och ovälkommet! För mig har det förmågan att dyka upp när jag befinner mig i livsmedelsaffären. Det finns ju papper och penna hemma, men ofta improviserar jag mina inköp. Väl hemma igen upptäcker jag ofta att det som glömts, var just den vara som jag memorerat mest innan jag steg in i affären!

Att begreppen "error", "tilt" och hjärnsläpp kommer att öka i framtiden, bekräftas av att våra tekniska prylar blir allt med sofistikerade! Läsplatta, mobiler och annat blir omistliga för de prylgalna. Men prylarna kan också göra användarna "galna." Ta en sån enkel sak som våra armbandsur, förr fanns tre visare – punkt slut! De moderna klockorna har blivit små minidatorer, vilket kan ge oss en massa onödig och svårtolkad information. Och har man (av misstag) lyckats pillra in en alarmsignal klockan 03.25, då är nattsömnen för evigt förlorad? Jo men visst, kroppen blir så att säga programmerad på att vakna upp till det där höga pipet exakt 03.25. Har man sedan lyckats plocka bort larmet, är det tji att somna in, för man måste ju kolla om det verkligen har klaffat!

Hej alla kära och obekanta

Själevadspor text Rodney Sjöberg

Jag heter Rodney Sjöberg och har haft förmånen att gästa Er med mitt musikprogram "Gammeldags musik vid köksbordet" och därvid fått många goda vänner i Själevad med omnejd.

Jag föddes i Frövi i Västmanland och började skolan i Gustavsberg. Storskolan gick jag i Tegelsmora och avslutade med fortsättningskola i Sollebrunn,

Västergötland. Därefter blev det bonddräng under Koberg på en arrendegård ett år. Sedan blev jag svetsare på en rörfirma i ett ½ år. Därefter arbetade jag på bryggeri och på ett sågverk innan jag fick arbete på en snickerifabrik som mynnade i arbete på en möbelfabrik. På 1940-talet var det inte svårt att få arbete bara man hade ett gott rykte.

Vi var tre syskon, en storebror, jag föddes ett år efter honom och tre år senare kom en lillasyster till världen. Min far som var missionspastor hade bestämt att min storebror skulle bli lärare och min lillasyster skulle bli barnsköterska eller sjuksköterska och jag skulle lära mig att arbeta.

Detta taggade mig så att - skulle brorsan bli lärare så skulle jag minsann också bli det. Jag köpte brevkurser och pluggade på nätterna. Jag skulle ju cykla till jobbet 12 km t.o.r. i regn och snöstorm, vinter som sommar. När jag så kom in på verkstads-skolan i Uddevalla hösten 1949 var jag redan så driven möbelsnickare att jag fick hoppa över ettan i den fyraåriga kursen. Där fick jag göra så fina möbler i olika stilar till beställarnas beundran. Sedan ritade jag en sekretär, som jag tillverkade på 100 timmar kortare tid än den stipulerade tiden. Jag fick högsta betyg och medalj. Sedan sökte jag in till Carl Malmsten. Jag blev väl godkänd och jag gick två år på

Ljungkiles Folkhögskolan, sedan blev det full fart in på slöjdseminarium Nääs. Sedan var jag lärare i 32 år och jag hade även utbildning i musik, sång och etnologi m.m.

Jag har även byggt cirka 700 musikinstrument och tillverkat omkring en kilometer tarmsträngar och jag har medverkat i flera studieförbunds kursverksamhet.

När jag behövde en motorcykel byggde jag den av skrotdelar. Jag kunde ju svetsa. Efter tre försök gick den igenom, men efter tre år sålde jag motorcykeln och byggde en utombordare till en masonitbåt. Den gick bra och hördes långt. När farfar ville ha hjälp med vedsågningen fick jag en liten sågklinga av en granne och jag byggde en liten vedkap. När farfar kom hem på lördagen var vedhögen redan välstaplad.

När min fru skulle ta körkort byggde jag om min 2 cv till dubbelkommando och övningskörde en månad med henne varefter hon klarade uppkörningen felfritt.

Själv köpte jag en Fiat 500 och övade mig på allt som jag noga läste igenom i körkortsboken. Efter en månads träning tog jag en körlektion och fick köra upp och fick betyget "Driven förare".

Rodney Sjöberg är prenumerant på vår tidning. Han har generöst skänkt två Psalmodikon med kompletta beskrivningar om hur man tillverkar instrumentet. Vi förmedlar detta till intresserade (studiecirklar m.m.) för att förfärdiga detta urgamla instrument. Om Psalmodikon finns följande på Wikipedia:

"Ett psalmodikon är ett musikinstrument som utgörs av en långsmal resonanslåda med en sträng spänd över en greppbräda mellan ett stall och en snäcka. Vid spelning läggs instrumentet på ett bord, och toner frambringas genom att man antingen knäpper på strängen eller spelar på den med en stråke. Mest känt är nog prästen Johan Dillners (född 1785, död 1862) psalmodikon från 1830, som användes i en del av Sveriges fattigaste församlingar i stället för orgel. Instrumentet var populärt vid husandakter och bland kringresande predikanter."

Redaktionen

Hål i huvudet

Text Jacke Sjödin

När jag var yngre hade jag väldigt mycket hår. Och det hår jag hade var dessutom väldigt lockigt. Det innebar att mitt hår inte blev längre, som andras hår. Mitt blev högre. Och i viss mån bredare.

Detta är nu ganska länge sedan, och med åren har min hårväxt förändrats en del. Håret högst uppe på skallen har trillat av, men kransen från tinning till tinning växer och frodas fortfarande (och håret i näsa och öron växer sedan några år tillbaka som nysådd smörgåskrasse). Nu när jag är 46 år så riskerar jag alltså - om jag låter håret växa - att få en frisyr á la clownen Manne, inte minst med tanke på att färgen på kvarvarande strån är röd. Därför har jag sedan ett antal år tillbaka klippt mig med en hårklippningsmaskin. Trimmer kallas det om det är hundar som klipps. Jag var ivrigt påhejad av min fru inför investeringen av denna maskin, dels förstås på grund av att hon inte vill vara gift med clownen Manne, men dels också av ekonomiska skäl. En hårtrimmer kostar ju bara några hundralappar och håller i flera år, och detta innebar - enligt min kära hustrus logik - att familjens gemensamma frisorkonto plötsligt fick pengar över så att hon därmed kunde gå till frissan mycket oftare än förut. Jag replikerade då att man förstås också kunde se det så att MITT frisorkonto gick ned och att JAG därför i konsekvensens namn borde få köpa geléhallon och pilsner för pengarna, men på det örat ville den hårfagra hustrun inte höra.

Alltså klipper jag mig med hårklippningsmaskinen, men ser inte röken av varken pilsner eller geléhallon. Dessutom klipper jag mig själv. Jag ställer in trimmern på önskad längd på hårsvalet och kör runt skallen tills clownen Manne tynar bort från min spegelbild.

Och för en tid sedan stod jag i badrummet och friserade mig själv glatt sjungande. När månen vandrar på fästet blå. Små spretiga hårtussar dansade mot golvet ackompanjerade av trimmerns milda surr, och allt var frid och fröjd. Men så plötsligt hände något. Det liksom fräste till i maskinen och jag körde fast någonstans bak i nacken. Det kändes precis som när man klipper alldeles för högt gräs med en handgräsklippare och det liksom tar tvärstopp och blir tyst. Vid en närmare granskning av trimmern visade det sig att det var ungefär det som hade hänt. Den lilla kammen som håller avståndet mellan skallen och knivarna hade lossnat från sitt fäste och halkat in till botten, och det satt en rejäl tuva rödgrå kalufs i käftarna på maskinen. Jag trevade försiktigt med handen i nacken och kände att det nog var lite kortare längs en rand på höger baksida av skallen, men eftersom man inte är någon Staffan Olsson på vänster sida heller, så lät jag det bero.

Sedan kom min fru hem.

Två dagar senare var jag konferencier på en stor gala i Uppsala. Det var fullspikat i salongen, och publik och artister var på strålände humör. Möjligen grunnade en del av åskådarna på varför konferencieren kom in på scenen från bakdörren, presenterade nästa artist och sedan av okänd anledning backade ut från scenen igen...

Min kära fru försökte förstås (när hon efter tre timmar slutat skratta och peka och flämta och slå sig på knäna) jämna till det en del där bak, men hon kunde ju inte raka bort alltihop, vilket definitivt hade krävts för att få min frisyr helt jämn. Därför hade jag även vid galatillfället en saftig fåra i bakhuvudet där trimmern löpt amok.

Sedan dess har jag inte vågat klippa mig. Jag sitter hemma och äter geléhallon och dricker pilsner. Och inte har jag fått något nytt förtroende som konferencier heller. Möjligen kan jag hoppas på att vid tillfälle få vikariera för clownen Manne.

I med- och motvind

Text Annki Högberg

I bland har man medvind och får hjälp uppför backar och krön. Det flyter på utan att man reflekterar över det. Hälsan står en bi, pengarna räcker till det nödvändigaste. Frid och fröjd. Så kommer de andra perioderna när det ena problemet avlöser det andra. Just nu är det en sådan. Det började med en inflammationerad tand. Nu pågår rotbehandling. Om turen är på min sida räcker det med en dyr faktura. I värsta fall ryker tanden. Ser en framtid med soppor och andra mjuvika rätter framför mig...

Sen gick något sönder inuti kroppen som det ibland gör på mogna damer... Inte lyfta tungt. Nähä. Operation – kanske. Vi får se.

Villapannan fick ett utbrott och tempen i huset kröp ner till + 15. Lite väl svalt om man vill sitta och läsa en bok. Eller kanske kasta ett öga på TV:n. Nu är detta grejat. Faktura kommer. Då bestämde sig diskmaskinen för lite ledighet. Och det är väl

ingen katastrof i och för sig. Men om man nu ändå har en sån och vet att det kommer gäster (rätt många...) inom kort, då vore det praktiskt med en fungerande apparat.

Tog mig för att tvätta bilen på ett proffsigt ställe men glömde skruva loss takantennen. Slarvigt. Ni kan säkert gissa resultatet? Men med lite silvertape hindrar man eventuellt blöta att komma in och förstöra innertaket. Blir en liten extra utgift vid servicen sen..

mig en riktig långprommis på en skoterled och njöt av fåglalåt och alla djurspår i snön. Så kände jag mig lite fuktig om fötterna? Märkligt, det var ju flera köldgrader. Det visade sig att båda mina

nyinköpta kängor gått sönder. 1 700 riksdaler för bara skräp? Butiken sa att jag skulle få nya – i september!!! Vinterlagret var slut. De ansåg att våren kommit och

hade reat ut allt som har med snö att göra. Men jag har många dagar kvar att vistas i fjällen! Tusan!

Hemma tänkte jag ta itu med e-post och lite annat via datorn. Tror ni den fungerade? Efter nedstängning, urdragnings av sladdar,

start igen ett par gånger under djupandning och diverse eder gav jag upp. Rytande

som ett vilddjur slet jag ur kontakten ur väggen, dundrade nedför trappan, grep min lilla resväska, slängde mig i bilen och drog iväg mot Hälsingegränsen, till ett par utbredda armar och en tröstande famn. Tack och lov att den resursen finns och att jag alltid kan känna mig välkommen dit.

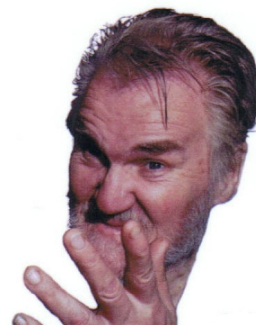
Ute sken solen mot en klarblå himmel. Tog

Annki i Ånge

Kiosken i Myckling

Stig-Åke Stålnacke

Stig-Åke i soffan och Lasse Lindström, tar en paus på den plätt på jorden där Stig-Åke fortfarande har kvar sitt hjärta. I bakgrunden ser vi Olle Westins, (numera Kalmar) föräldrahem. Lägg märke till att då bilden togs passerar ett tåg på spåret. Har någon läsare bild på kiosken, hör av er till redaktionen...

Det var samlingsplatsen i by. Och det var den lilla plätt på jorden där vi barn och unga tillbringade minst fyra kvällar i veckan. Det var det anspråkslösaste tillhåll i Själevad socken och det var en pytteliten stuga, kanske på tio kvadratmeter - om ens det.

Det var kiosken

Först var det Nybergs. Gert Nyberg.

Sedan blev det Haralds. Harald Andersson.

Jag har i någon tidigare årgång lite kåserande nämnt kiosken. Men den dyker ständigt upp i mitt minne och ibland i mina drömmar. Kiosken, kiosken i vår by, kiosken i vårt hjärta.

Det var som sagt den lilla byggnaden som bågtrade av karamellådor och tidningar, läskedrycker, ibland också cigaretter, Boy, Florida, Chessman och piptobak. Jungman och Hamiltons. Cigaretterna fick man t o m köpa på "lösvikt"

- Harald, kan jag få köpa en Tidsfördriv och två lösa Bill??? Vanligtvis gick det an. Kredit fick man också handla på. Men det var förrädiskt. Förrädiskt därför att det, inte så sällan, lockade till oförsiktigheter. Och Harald Andersson var en sträng herre. Krediterna fick aldrig bli för stora eller för långlivade.

Förutom Haralds lilla stuga med en liten lucka att kika in och ut genom så hade etablissemangen "Kiosken i Myckling" ett stycke cykelställ. Två vita stolar och ett rangligt bord.

Det var det hela.

Nej, förresten, det fanns en förströelse till - Hästskoarrangemangen. Det var ett enkelt spel som jag inte sett någon annanstans. Och som lockade till storslagna tävlingar. Två smärre träpålar hade slagits ner i

marken på cirka fem meters avstånd. Naglad fast vid den ena stolpen skulle man kasta lämpligt antal hästskor mot den andra stolpen. Man kunde då träffa den andra stolpen och kunde man få någon av sina hästskor att lägga sig som en smekning kring stolpen, så fick man högsta poäng, seger och ett jublande rop som låg halleluja nära.

Där har vi Mycklingsbor vår ungdom. Där förslet vi våra sommar - vår och höstkvällar. Där smög vi med cigaretterna och kika på flickorna som kom från Hampnäs för att handla en veckotidning och en chokladstång av märket Center.

Så enkelt var det och så storslaget. Trevligt och underhållande var det. Jag skulle tro att det inte finns en enda ung Mycklingspojke från åren 1945 och till 1960 som inte har sin ungdoms glädje innesluten till just kiosken. Kiosken i våra hjärtan.

Till minne av Maj Karlsson

Stig-Åke Stålnacke

Maj Karlsson, född Stålnacke i Själe-
vad - sedan åtskilliga år bosatt i
Karlskrona - har avlidit, 81 år gammal.
Närmast sörjes hon av sönerna Stefan,
Björn och Ulf. Samt av syskonen Karin och
Stig-Åke med familjer.

Mycket, mycket tidigt återfanns Maj Vivan
Stålnacke som expedit i de små butikerna
i Myckling, utanför Örnsköldsvik. Först
hos Arnells diversehandel där hon stod
bakom disken under många år, sedan
övertogs butiken av Paul Schäder och Maj
följde med som en "inventarie" till den nya
ägaren. Dessinnan hade hon återfunnits
hos Gert Nybergs kiosk (sedermera i Ha-
rald Anderssons klassiska ägo.

Där grundlades Majs omvittrade nogsam-
het och absoluta exakthet. Hon var den
unga flickan som hade ordning på både
siffror och sitt liv. Exakt i allt.

Men detta är utanverk. Ser man Majs be-
stående värde i ljuset av hennes prydliga
framtoning så missar man de betydligt vik-
tigare inre egenskaperna.

Det fanns hos Maj en social plikt känsla
som var stark, obändig och som aldrig
sviktade. Hennes hjärta stod till vänster
och hon var lidelsefullt intresserad av vad
som skedde på just detta planet i landet.
Vi som stod henne nära kan lätt erinra oss
hennes temperament som kunde uppgå till
stark vrede när hon erfor maktfullkomlig-
het och orättvisor omkring sig.

Maj lämnade Myckling, Själe-
vad och Örnsköldsvik för arbete på televerket i Söder-
tälje. Där fann hon sig lätt hemma och i ett
äktenskap med stadsplaneingenjören, Ro-
land Wikström föddes sonen, Stefan.

Sedan slog hon ner sina bopålar i Karls-
krona och där mötte hon civilingenjören,
Ingvar Karlsson, som blev hennes nya man
och far till de båda sönerna, Björn, bosatt
i Helsingborg och Ulf som är bosatt i Lund.
När brodern Kurt och systemen Maria föll
bort så blev Maj den äldste kvar och hon
blev en styrka i syskongruppen Stålnacke.
Hennes och Ingvars vackra hem i Karls-
krona blev en välkomnande oas för anhörig-
a och vänner. Maj ägde ett stort och
genomgripande intresse för konst och litte-
ratur. Hon var en ivrig bokslukare.

Inte sällan koncentrerad till facklitteratur
med social prägel och med sitt konstitres-
se som mera såg till konstens djup än till
dess funktion som ytlig dekor och utan-
verk.

Det är meningsfullt att få plocka fram just
den egenskapen hos Maj. Det var faktiskt
så att det nästan aldrig gick att "slöprata"
med Maj. Hon ville hela tiden styra samta-
len mot väsentligheter. Hellre ville hon,
nästan lustfyllt, engageras i upprördhet
och vrede över sociala orättvisor, än att via
likgiltigt skvaller fördriva möten.

Detta drag hos Maj blev med åren allt tyd-
ligare och allt viktigare. Ja så till den grad
viktigt att vi som var hennes närstående
till stor del upplevde henne som en social
väckarklocka.

Jag ringer runt och talar med de som
fanns nära Maj om hennes liv och hennes
död. Alla suckar och kommer snart att låta
minnesorden dras mot hennes lidelse för
människor, sociala liv och villkor.

Så vill jag minnas henne.

Så var vi många som minns henne.

Det har kommit att bli hennes adelsmärke.
Att ge röst åt de svaga.

Detta omistliga - Att mitt i vreden låta en-
gagemanget få utlopp i ett hejdlöst vackert
skratt.

Radio Nolaskogs, den nya föreningsmedlemmen i Radio Örnsköldsvik, har nu avverkat sin första sändningssäsong. Det glada kreativa gänget ovan, m. fl. har under våren glatt oss med flera trevliga inslag. **Ann-Sofie Ingman** har skickat till oss nedanstående text vilket berättar om närradions sommaraktiviteter...

Kurt-Göran Öberg

Jerry Erixon, Per-Eddie Bjuggstam, Sofia Domeij och Frida Bylund. Det är några av det trettiotal sommarpratarna som kommer att höras i närradion under juli och augusti i år.

Det var förra året som den succéartade programserien presenterades för första gången i Öviks närradio. Sten Lundin, känd Öviksprofil, radioman och pastor i Elimkyrkan drog igång det hela med gott resultat.

- Det var väldigt positivt. De som medverkade var både kända och mindre kända Öviksbor. Man kan ju lätt tro att de som är kända har mer att berätta, men så är det ju inte. Många har mycket intressant att berätta. Och bra musiksmak har de också, tillägger Sten Lundin och skrattar.

En effekt av programmen är ökade lyssnarsiffror. De ökade från 1,1 – 1,5 procent och det innebär att Öviks närradio idag har i runda tal 2000 lyssnare om dagen.

- Dessutom finns de som lyssnar på webben, och de ingår inte i lyssnarstatistiken.

Ett annat positivt resultat efter förra året är den nya föreningen Radio Nolaskogs. Två av sommarpratarna förra året, Robert Rungstad och Tommy Dickens, fick mersmak. Med stöd av Sten Lundin engagerade de sig för att starta en ideell närradioförening. De hittade raskt en grupp som delade deras intresse och under våren har föreningen sänt på tisdagar med repris på torsdagar.

I år är det också Radio Nolaskogs som håller i trådarna för programserien. I skrivande stund har 30 personer tackat ja till att medverka, och ännu en är vidtalad. Några problem har det inte varit att hitta de som vill medverka.

- Nej, det är inte svårt. Det finns de som avböjer av tidsbrist, men annars förefaller de som blir tillfrågade positiva och glada över att delta, förklarar Sten Lundin.

Programmen spelas som bäst in under den närmaste tiden och kommer att sändas under juli med repris i augusti.

Radio Örnsköldsvik din närradio nära dig. Lyssna även på webben!

Swing på hemmaplan

På två av spelningarna har vi besök av Själevadssonen, saxofonisten Peter Nordwall och det framträdanden på Perorsgården, Östergensjö i Bredbyn och Själevads kyrka. Medverkar gör även Maria Bervelius.

Konserten äger rum lördag den 13 juli kl 19.00.

I sammanhanget kan det vara trevligt att få nämna att Peter Nordwall har fått det fina uppdraget att inviga Kulturhuvudstadsåret 2014, med sitt storband i Umeå i slutet på januari.

**Följande platser får besök av
Kenneth Nordwalls Swinggrupp med
Maria Bervelius**

- 13 juli Östergensjö, Bredbyn (se ovan)
- 20 juli Trysundadagen från kl 12.00 till cirka 17.00
- 24 juli Salusands badplats på kvällen
- 18 aug Swingmusik i sommarnatt i Själevads kyrka kl 20.00

Utanför hemorten har gruppen ett antal framträdanden bl.a. på Holmön Jazz- och visfestival, fredag den 9 augusti på kvällen.

Foto: Håkan Nordström

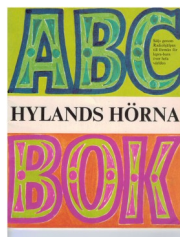
**KENNETH NORDWALLS SWINGGRUPP
MED
MARIA BERVELIUS**

Ta det lugnt i sommartrafiken

Kurt-Göran Öberg

Jag bläddrade i den gamla ABC-boken som gavs ut 1966, med Lennart Hylands som "pappa".

Där hittade jag en nu aktuell teckning av konstnären Lars Norrman, som kan ge oss en inblick i den hetsiga semestertrafiken som snart stundar...

Med allt häftigare trafik och vassa hästkrafter finns därute på vägarna alla narkotika- och alkoholpåverkade fartdårar. Lägg därtill alla dem

som numera sitter och bläddrar med sina fantasiskt intelligenta telefoner efter riksvägar och gator. Jag blir mörkrädd mitt på ljusa dan, när man får höra att det mycket vanligt att läsa och se på filminslag samtidigt som bilen susar fram i dryga hundra knyck!

Låt därför Lars Norrmans teckning till bokstaven **X**, och text av Helga Juhojuntti, Gammelstad, få dig bäste läsare att bli en uppmärksam och hänsynsfull trafikant i sommar!

X — en okänd bil bak kröken
kan förvandla oss till spöken

Helga Juhojuntti, Gammelstad

Skapelsens under

Lyrisk essä till naturen

Gunnar Fredriksson

”Människan är stark, människan försvagad så här på våren”, så skriver Gunnar Ekelöf på 1940-talet. Dessa sanningens ord tar åtminstone jag åt mig, jag känner hur mänskliga företeelser besjalar mig; styrka och svaghet. Styrkan ligger i att klara alla årstiderna, vintern kan vara svår och styrkan avtar då mer och mer tills den ljuvliga våren träder fram ur naturens sköte.

Paradis? Jovisst! Björken börjar skymta i grönt, gräset grönskar, den nyss helt vita bottniska viken ligger segelklar. Varför skulle inte mänskliga fattiga varelser låta sig förvandlas av tanken på paradiset?

Och nu har jag intagit paradiset! Jag gör gräsmattan grön och fixar till den lilla häcken invid vägen. Jag lagar några uthusdörrar som vintern varit oskonsam emot. Jag ser till att den nyvakna igelkotten får äta sig mätt. Till denna väna tysta, smygande sommargäst har vi för flera år sedan byggt ett särskilt sovrum bakom boden. Den vaknar till liv när vi kommer in på gården. Koltrasten sjunger i skogen ovanför stugan, den tröttnar man inte på. Svalan (sisselskiten) kom samtidigt som vi och sädesärlan (törnärlan) likaså. Vi är så nära varandra och därför sätter jag mig på brokvisten och det får gå sakta; ”söm lusa på tjäresticka”.

När jag kom till världen, på detta ställe, djupt förankrat i Bottniens havsdjup, så fanns inga inrättningar som t ex gatukiosker och grillinrättningar. Den enda kiosk jag kommer ihåg var den från umebesöket; kopparkiosken på Storgatan och baren Konsums på samma gata. Jag har inte vidare funderat över, var de som inte hade egna matlagningsmöjligheter fick sitt livselexir. Men de var händiga människorna då, behövde inte passas upp så mycket. Men på en god hushållsskola kunde man få en 3-rätters för 6 – 7 kronor. Utan vin förstås. Jag har för mig att det var så?

Man kan fundera på mycket när sommaren börjar på torpstället. Här kommer människorna till mig på nytt, de som gått på landsvägen och på kärror dragit hem förnö-

denheterna. De har med en envis förmåga klarat sig, vilket jag i dag inte kan förstå. På våarna har de varit urlakade efter vintern, men styrkan kom tillbaka med grönskan. Minnen på en vinbärsbehängd veranda har jag inga men sommarlandskapet i dess förändringar från vår till höst finns i ryggmärgen. På tunet lyssnar jag till kyrkklockans helgsmål, den ger mig mera än en predikan. Och strax intill klockstapeln ligger kyrkogården med öbornas många verksamhetstimmar. Jag är lyckligt lottad att styrkan återvänder i vårtider.

Nu tänkte jag mig som så och som redan sagts, låt livet gå som lusen på en tjärstickan. Tänk, detta uttryck hörde jag ofta i barndomen och trodde att nån klok ortsbo myntat det. Men icke så, redan långt innan fanns det i bruk i svensk litteratur. Om man bara läser, så hittar man alltid guld-korn, såna som det citerade som jag nästan glömt. Har någon förresten sett en lus på en tjärsticka? En ovanlig metafor vill jag lova.

Ett fönster öppnar sig mot havet. Strax intill, intill fönstret väntar jag på att fackelblomstret ska krypa upp ur marken, mellan två hållar. Så ofattbart stort. Från fönstret skymtar jag också solnedgångsrodnad och månskensglitter. Havet både ser och hör jag, detta otroliga element som jag är så förbunden med.

Med denna korta essä önskar jag alla läsare av Själeavadsposten ny styrka nu när sommaren kommer. Och som en annan skald skrivit; ”Låt skönt väder blåsa på hatten!

Dansa min docka...

Text Eva Lundin

En blåsig dag i slutet av mars gästades Rosenborg av Sara, Lina och Helena från Murberget i Härnösand. Trion hade med sig handväskor, hattar, galoscher och bottiner från 1940-talet, en tom ölflaska och en likaså tom plunta. Men de kavaljerer som druckit ur dem var nog inte så populära danskavaljerer. Det pratades om dans och dansbanor, frisyrier och kläder. Och vi fick lyssna till Ulla Billqvist väna stämman.

Tage Jones

Tage Jones berättade att han gick danskurs och lärde sig danskonsten när han gick på gymnasiet, men det var inte i dansens virvlar som han mötte sin tillkommande utan på biografen.

Ingegerd Näslund, Gun Sjölund och Ingrid Nordström dansade på dansbanorna i Örnsköldsvikstrakten, Nyänget och Överhörns var populära. På Nyängets dansbana har den kända Ann-Margret från Jämtland uppträtt en gång i början av sin karriär. Hon hade släktingar i närheten.

Inga Nyström träffade sin man, som spelade gitarr i en orkester, på en dansbana i Gästrikland. Inga är bördig från Gästrikland.

Karin Berg har aldrig varit ute och dansat, hon träffade sin blivande man medan hon gick lärarseminariet. Det fanns ingen tid för dansen i hennes liv.

Själv dansade jag mig genom Västerbotten. I Umeå, Rundvik, Vindeln, Hörnsjö, Hössjö och Baggböle fanns några populära dansbanor som flitigt besöktes. Och de Italienska, rosa mockaskorna med stilettklackar fick följa med till Rosenborg, så att vi kunde minnas hur ont det gjorde att bli trampad på foten av den sylvassa klacken.

Naturligtvis fanns Träffpunktens personal, Lena, Annelie och Eva på plats. Lena med sin vackra, frasande 1950-talsklänning.

Onsdagsgruppen
på Rosenborg har
trevligt.
Fr. v Inga
Nyström,
Ingrid Nordström,
Gun Sjölund,
Ingegerd
Nordström och
Träffpunktens
Lena Sjölund...

Musikcafé

text & foto Eleonore Nordin

Den 9 april inbjöd Sjålevads Pro till musikcafé på församlingshemmet i Sjålevad. Temat var "Nu ska vi sjunga" av Alice Tegnér. Anita Näslund sjöng och Anna-Märta Lorentzson spelade piano.

Anna-Märta vid pianot och Anita

Anita berättade Alice Tegnér's livshistoria och vi sjöng många av hennes sånger under berättelsens gång. Hon föddes 1864 och fick smeknamnet Lisa, hon ärvde sin pappas musikådra och spelade och sjöng på gehör. Hon var otroligt musikalisk och vid sju års ålder fick hon sin första musiklehrare. När hon skulle göra sina läxor så satte hon melodier till och det var lättare komma ihåg vad hon läste.

Tretton år började hon en skola i Stockholm där sång och musik var huvudämnen, hon blev så småningom lärare. Hon gifte sej och när hon fick barn kom alla barnvisor till. På 75-års dagen stiftades en fond och boken

Alice Tegnér

"Nu ska vi sjunga" kom till ur den fonden. Hon dog 1943 och hon hade varit en "källspråkskälla" och gett mycket värdefulla sånger och texter till eftervärlden. Roland Bergman tackade för en mycket trevlig och underhållande sångstund.

En man är ute och promenerar på en strand i Kalifornien och funderar över livet när han helt plötsligt utbrister:

- Herre, uppfyll en önskan åt mig!

Plötsligt fylls himlen av mörka moln över hans huvud och han hör Gud säga med mörk röst:

- Eftersom du har försökt att vara mig trogen på alla sätt, ska jag uppfylla en av dina önskningar.

Mannen säger:

- Herre, bygg mig en bro till Hawaii, så jag kan åka dit när jag vill.

Gud svarade:

- Din önskan är mycket materialistisk. Tänk dig hur mycket tänkande och arbete det krävs för att den ska gå att bygga. Tänk bara på pelarna som ska gå ända till botten på oceanen! Tänk dig hur mycket betong och stål det skulle gå åt! Jag kan göra det,

men det är väldigt svårt för mig att uppfylla dina önskningar om så världsliga ting. Ta dig lite mer tid och tänk ut en annan önskan. En önskan som du tycker skulle ära och glorifiera mig.

Mannen tänkte en lång stund och till slut sade han:

- Herre, jag har varit gift och skilt mig fyra gånger. Alla mina fruar har sagt att jag är okänslig och inte bryr mig om dem. Jag önskar att jag kunde förstå mig på kvinnor. Jag önskar att jag kunde förstå hur de känner inombords. Jag vill veta hur de tänker när de vägrar prata med mig, varför de gråter och vad de menar när de säger: Ingenting. Jag vill veta hur man gör en kvinna verkligen lycklig.

Efter ett par minuter sade Gud:

- Vill du ha två eller fyra filer på den där bron?

Fågelholken till Lillbacke

Vid senaste dragningen i bonuslotteriet gick den populära fågelholken till Lillbacke och Yngve Åsberg med rötter i Överhörnäs. Yngve är IT-konsult och arbetar under veckorna i Stockholm.

VÄLKOMMEN LOPPIS PÅ ROSENBORG 4 JULI KL 13

UNDERHÅLLNING
LENNART HÖGLUND
KAFFESERVERING

VÄLKOMMEN

Välkommen stora och små till Nätra Hembygdsgård Bjästa

Öppet alla dagar kl. 12-16

Axplock ur
sommarens program

Juni: Midsommarfirande med
Loppispremiär på vår loge

Juli: Internationell Matvecka

Aug: Hälsans dag
Ronnie Sahlén & Per-Åke
Stockberg
Gudstjänst på Ödens
fäbodrar

Öppet hus på Bruksmuseet
i Köpmanholmen
under sommaren

Se oss på:
natrahembygd.se
och
facebook

Vi ♥ Norrland!

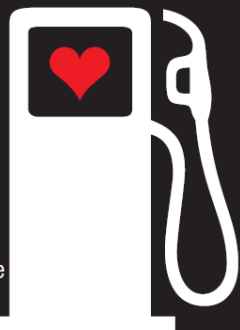
Våra 400 mackar finns över hela Sverige, bl.a. i Själevad, Husum och Gullängen/ Örnsköldsvik.

Vi håller hela Sverige levande!

Välkommen att skaffa tankkort hos oss.
Kontakta oss redan idag!

- Välj din egen kortkod.
- Ingen fakturerings- eller årsavgift.
- Tillgång till saldo och fakturakopior via internet.
- Kunderbjudanden och tävlingar.

Hemsidor: qstar.se • bilisten.se • pumpoil.se
Kundservice: 011-28 00 00

pump

QSTAR

Bilisten

Mer än 400 mackar över hela Sverige

IDOLPORTRÄTTET

Leonard Cohen, född 21 september 1934 i Montréal, Québec, är en kanadensisk sångare, låtskrivare, musiker, poet, konstnär och författare. Leonard Cohen har sålt över 60 miljoner album världen över. Han har inspirerat en rad musiker, inte minst goth-gruppen Sisters of Mercy, som tog sitt namn efter en av Cohens kompositioner. Åren 1994 till 1999 tillbringade han i ett zenbuddhistiskt kloster vid foten av Mount Baldy utanför Los Angeles, Kalifornien. Numera bor han i Los Angeles.

Cohens texter rör sig runt teman som religion, ensamhet, sexualitet och komplicerade personliga förhållanden. Hans låt Hallelujah om Kung Davids känslor i samband med dennes utomäktenskapliga relation med sin överbefälhavares hustru Batseba har fått ett enormt genomslag och många grupper och artister har gjort covers på låten vars tema mycket liknar Psalm 51 där David själv beskriver sin ånger i poetisk form.

Leonard Cohen invaldes i Rock and Roll Hall of Fame år 2008. Samma år genomförde han sin första turné på 15 år med konserter i Kanada och Europa. Konserten i O2-arenan, London, den 17 juli 2008 resulterade i ett nytt album. År 2010 släpptes ytterligare ett livealbum, *Songs from the Road*, med inspelade låtar från konserter under åren 2008-2010, däribland *Avalanche* som spelades in på Scandinavium i Göteborg den 12 oktober 2008

**YNGVE NORBERGS
DÄCK
SJÄLEVAD
Telefon 37 64 90
43 år i branschen**

Gåtor

1. Varför köper vi egentligen kläder?
2. Vilken stol är bra att ha i krig?
3. När tar man första steget mot en skilsmässa?
4. Vad är det för likhet mellan solen och ett fickur?
5. Vad är det för skillnad mellan en mus och ett monster?

Svar på sid. 35!

SJÅLEVADS HEMBYGDSFÖRENING

Bli medlem telefon 37 66 11! Medlemsavgifter: 100,- för makar, 70,- för enskild PLUSGIRO 64 05 6 - 5

Vad händer på gården i sommar?

- 21 juni** Midsommaraften, traditionellt firande, dans kring stängen. Folkdans av Nologillet, servering m.m.
- 22 juni** Midsommardagen, friluftsgudstjänst med Sjålevads församling, kyrkkaffe
- 27 juli** Familjedag med Spelmansstämma och loppis
- 28 juli** Hembygdsgårdens dag, friluftsgudstjänst

Café

öppet 24/6 - 2/8 mån - fre, kl. 12 - 16 servering av kaffe, tunnbrödssocka kaffebröd, våfflor och glass

Onsdagar i juli:
Tunnbrödsbakning och försäljning

Onsdagskvällar 7, 14 och 21 augusti
Allsångskvällar med Pingstkyrkan, Överhörnäs och
övriga ekumeniska församlingar
Hembygdsföreningen står för kaffeservering samt
varmkorv under kvällarna.

Köp
Sjålasmycket
finns i flera
utföranden

Nyhet!
Besök vår hemsida
www.hembygd.se/sjålevad

Redaktionens röst:

Sjålevadsposten har funnits i snart 25 år. Vår avsikt är och har varit att återge händelser, historiska och nutida, samt fakta kring närområdet där vi finns. Allt eftersom nya medarbetare tillkommit har vi fått en bred och variationsrik tidning som kommer ut 6 gånger per år. Våra läsare är mycket generösa mot oss. Vi erhåller mycket beröm både muntligen och brevledes. Tack! Här vi vill framhålla våra tillfälliga och fasta skribenter som en "guldgruva" för att få ihop ett nummer! Till dem som någon enstaka gång påminner oss om det en aning "åldriga" innehållet, vill vi säga att vi lyssnar på klagomålen, och uppmanar dig/er som har idéer och uppslag, kontakta oss! Kanske du skriver själv eller vill ha hjälp? Välkommen med din artikel!

Redaktionen

Folkets röst:

Här är lösningen på åldrings- och fängelsevården i Sverige.

Töm fängelserna och långvårdsavdelningarna. Låt åldringarna bo i fängelserna. Där får de tillsyn och omvårdnad hela dygnet, raster, utflykter, terapi och betalda jobb. Näringsrik kost som kostar tio gånger så mycket som till exempel den som våra barn får i skolorna. TV på rummet, sexrum och framför allt: Gratis hyra, ingenting dras på pensionen.

Låt sedan fångarna inta långvårdsplatserna. Natta dem dra ner gardinerna kl 16.00. Ingen vidare tillsyn, klassificering som om man redan har en fot i graven, något sladdrigt på en tallrik som man kanske kan kalla mat att äta, med mera, med mera. Efter denna omplacering kommer förmodligen fångarna aldrig göra något mer brottsligt i framtiden. Hyran dras sedan på deras blivande pension. Vid rymning fördubblas strafftiden.

Sjålevads IK 2013

Sjålevads IK bildades 1923 vilket innebär att föreningen i år firar 90 år! Vi känner oss dock piggare än någonsin och är stolta över de steg vi tar i såväl organisation, sportslig utövan som ifråga om värdegrund och utbildning. Inför vårt 90:e år har vi jobbat med att sätta just värdegrund och utbildning på pränt i uppdaterade styrdokument. Dessa dokument finner du på vår hemsida www.sjalevadsik.se och fliken "Styrdokument". Vi har också tydliggjort värdegrund när det gäller alla ovärderliga an-

höriga i vårdnadshavare och/eller andra viktiga vuxna runt våra fotbollsspelare. Dessa grundramar finns också på hemsidan under fliken "Vårdnadshavares roll".

SIK 90 år
(1923-2013)

Lördag den 17 augusti genomför vi
Fotbollens Dag
på Sjålevads IP

Ungdoms- och seniormatcher
Lotterier och tävlingar

Uppvisningsmatch med
spelare från de allsvenska
säsongerna 2004-2005

Välkommen!

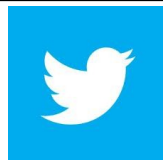
Ett speciellt 90-årsfirande går av stapeln lördag 17 augusti på den traditionella "Fotbollens dag" och planeringen för innehållet denna dag pågår för fullt.

Innan dess är det förstås fotbollsverksamhet i full gång som gäller och detta från minsta lirare (barn födda -06) upp till föreningens seniorlag på damsidan i division 1 respektive division 2. Säsongen 2013 har föreningen 19 lag i sin verksamhet vilket känns mycket bra! Vi hoppas att så många som möjligt av er läsare väljer att närvara på vår 90-årsdag!

Sjålevads IK
Prästsundsvägen 1
894 31 Sjålevad

0660-37 86 58
sjalevadsik@telia.com
www.sjalevadsik.se

@SjålevadsIK

Gilla oss på Facebook!

Text: Magdalena Åstrand, kansliansvarig Sjålevads IK

Avdelningen "Vardagens små förtretligheter"

OSIS & Co.
av Hans Blom

Ett av de minst kända arbetsmiljöproblemen i äldreomsorgen är statisk elektricitet. Som en i branschen uttryckte det: "Tanter med rullator och 'Foppa-tofflor' är livsfarliga - Faan vad det smäller om dem!!" 😊

Tandimplantat och estetisk tandvård

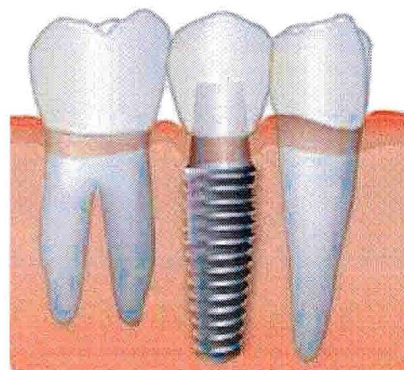
Välkommen så berättar vi mera

- Vad tandimplantat är och hur de fungerar
- Hur behandlingen går till och vilka resultat du kan förvänta dig av tandimplantat
- Hur man vårdar och förbättrar sitt leende

Tandvårdsteam Tomner-Broman

Fabriksgatan 16

Tel. 0660-127 59

Praktikertjänst | addera

Giving Shape to Ideas

KONICA MINOLTA

Service och försäljning

av kontorsmaskiner i världsklass.

**BACKMAN
SERVICE**

Tel: 0660-770 85

 HELLSTRÖMS El AB

NORDHEMSVÄGEN 14
894 30 SJÄLEVAD TEL 0660 / 376470
EL - TELE - DATA - INSTALLATIONER SAMT SERVICE

HILLI

MASKIN AB

Hemsida: www.hilli.se

BIL-DELS Huset

Vägersta, 894 93 ÖVERHÖRNÄS
Tel. 0660-700 90 Fax. 0660-705 85
www.bildelshuset.com

VVS-SPECIALISTEN
- FÖRSÄLJNING ★ INSTALLATION -

VVS-SPECIALISTEN I Ö-VIK AB

Karlsundsvägen 1 • 894 30 SJÄLEVAD • Tel. 0660 843 45
Öppettider vardagar 8 -17, lördagar 10 - 13
Besök vår hemsida: www.vvsspecialisten.com

Öppet alla dagar
8 - 22

ICA
Supermarket

SJÄLEVAD • Tel. 0660-37 80 75

Johannas
Gammalt & Nytt

Gottnevägen 3 • Själlevad
Öppet: to 12-19 • fre 12-18 • lär 11-15
Telefon 0660 - 37 83 33
www.johannasgammaltochnytt.se

Härverkstan

Myntvägen 2 A, Telefon 37 83 60

Själlevad **Cecilia tidsbeställning alla dagar**
mån-tis-ons 9 - 16
tors 13 - 18, fre 9 - 15

Läroverksgatan 14, Telefon 21 11 26

Örnsköldsvik **Gunno drop in:**
Mån 9 - 17 Tis 9 - 17
lunch 12 - 13
Ons 9 - 12, 14 - 19

Välkommen till Salongen för alla!

Salong Liza

Öppet
Tis - Fre
9 - 17
Lunch
11.45 - 13
Mån stängt

Tfn 37 64 80
Sedelvågen 7

Ögrens Optik

Fabrikgatan 15A, Fri kundparkering
Välkommen

Telefon 0660 - 21 10 20

www.ogrensoptik.se

BLOMMAN

Pundv. 2, Sjålevad
0660-37 62 40

Mailadress: jaktshop@telia.com

Tel: 0660 - 811 74 - Sjålevadsgatan 60 - 891 30 Örnköldsvik

Översjåla ☺ Bygg

Fixar det mesta - inget är för litet • 070-268 17 94

Per-Erik Jonsson
Telefon 070 - 268 17 94
oversjalabygg@hotmail.com

ELITVAROR matthall ab

Nygatan 28 • Örnköldsvik • Tel. 0660-837 00, 186 02

www.elitvaror.se

LUFT/VATTEN- VÄRMEPUMP

DAIKIN

TK NKI-KYL

0660-823 05

/SJÅLEVADS EL AB/

Översjålavågen 27 Telefon 37 82 14

www.sjalevads-el.se

Sjålevads Friluftsentral

Uthyrning - bastu, kanoter, båtar, flotte.
Café öppettider mån - tors 10-21 fred 10-18
lör - sön 10 - 17

Besök hemsidan för komplett info
www.friluftsentralen.se
telefon 0660 - 29 33 20

Mån-Fre 8-21 Lör-Sön 9-21

coop

KONSUM

Sjålevad tfn 37 88 30

Själebad

Fullmatad butik

ATG-ombud och Svenska spel

SVENSKA SPEL

Tvättthall med självservice

Stort urval av fastfood

Biltillbehör

Filmuthyrning

Dagstidningar Tidskrifter

Öppet

Vardagar 06.30 - 20.00

Helg 09.00 - 20.00

Telefon 0660 - 37 80 54

Dialektrutan

Här hittar du gamla dialektala ord från Nolaskogs - Nedtecknade av **Manfred Berglund**, Gideå (1884-1968)

Vad betecknar:

Rokula, Musgläfsa och Slavanka?

Förra numrets ord var

Lavä = Tillsammans med

Malle = Ogräsfrö

Obröstekorn = Korn som ej gror

Svar kommer i nästa nummer!

Kloka ord

Det är inte alltid uppbrottet som är det modiga – utan att stanna kvar

Bildhörnan av Kurt-Göran Öberg

Besök oss
-nu i nya lokaler vid E4 Själebad

Magnus BIL AB
ÖRNSKÖLDSVIK
Handelsvägen 6 • Tel. 0660-120 12

Då man räknar in hela tillverkningskedjan går det åt 140 liter vatten för en kopp kaffe! Inte undra på att det "tränger" på efteråt...

Den svenska kaffekonsumtionen ligger på runt tio kilogram rostat kaffe per invånare och år.

Tack till alla som stödjer tidningen. Namn i **fet stil är nya prenumeranter** som vi hälsar välkommen! Här följer namnen på dem som betalat in sedan förra numret. Namn med ett + S efter sig, har utöver prenumeration även sponsrat tidningen.

Efra Eriksson, Myntvägen
Ingrid Norberg, Fyrkvägen
Roland Bergman, Tallgårdsvägen
Eva Haarstad, E Sjöbloms väg
Marta Larsson, Guldenvägen
Elsie Westman, Sedelvägen
Kerstin Östman, Lovisavägen
Sivert Nilsson, Lovisavägen
Ulla Nordin, Mycklingsvägen
Maria Eriksson, Billstavägen
Anna Östman, Sikelvägen
Thorsten Westman, R Erikssons väg
Ulla Bohman, Fyrkvägen
John Ivar Lundberg, Lovisavägen
Kenneth Nordvall, Sågudden
A Nylén, Örnsköldsvik
Per Nylén, Själebad
Siv Svensson, Österalnäs
Ann-Marie & Ove Jonsson, Tallgårdsväg
Margareta Olsson, Västerlånggatan

Ulla-Britt Lovén, Västerhusänet
Anita Karlbom, Mycklingsvägen
Svea Dahlen, Måndagsvägen

Anna Olsén, Örnsköldsvik
Rodney Sjöberg, Trollhättan + S
Margareta Nycander, Domsjö
Britta Eliasson, Norsborg
Berit Hellström, Överhörnäs
Lilian Rosén, Domsjö
Håkan Jonsson, Härnösand
Sven-Olof Byström, Örnsköldsvik + S
Arne Byström, Örnsköldsvik
Alf Gunnar Näslund, Movattnet
Lars Ström, Domsjö
Rolf Nyman, Indal
Stig Berggren, Örnsköldsvik
Ingrid Ågren, Örnsköldsvik
Maj & Iwar Olofson, Örnsköldsvik
Ally Dahllöf, Domsjö

Lillian Flodin, Örnsköldsvik
Ove Sjöberg, Örnsköldsvik
Rolf Mattsson, Sundsbruk
Bo Hultin, Nordmaling
Nisse Hägglund, Vendelsö + S
Sten Blomquist, Plogvåg. Själevad
Birgit Strandberg, Lövsjö
Monica Grundström, Domsjö
Lisbeth Brundin Påsse, Mårsta
Ragnar Åström, Örnsköldsvik
Dea Nordesjö, Örnsköldsvik + S
Inga Sjögren, Domsjö
Birgitta Hägglund, Bredbyn
Bengt Johansson, Domsjö + S
Naima Persson, Västerbacke
Maj-Britt Domeij, Nordingrå
Maud/Bengt Svensson Höllviken + S
Axel Wågberg, Rimforsa
Ulla Löfvén, Stockholm
Kjell Strandberg, Sundsvall
Rune Zackrisson, Örnsköldsvik
Sune Edlund, Örnsköldsvik
Göte Nordmar, Örnsköldsvik
Lars Ericson, Örnsköldsvik
Bertil Berggren, Örnsköldsvik + S
Lisbet Olsson, Trollhättan
Stig-Olof Östman, Glumslöv
Lolita Lovén Johnsen, Älvsjö
Lars Arnqvist, Moliden
Alf Edlund, Örnsköldsvik
Marita Stighäll, Åmotsfors
Gudrun Emanuelsson, Örnsköldsvik
Santos Dahl, Åsele
Forts. följer...

Svar: 1. För att vi inte får dem gratis! 2. Pistolen...
3. När man gifter sig! 4. Båda går ner i väst! 5. Monstret
gör mycket större hål i väggen!

Grattis bonusvinnare:

Penninglott **Miljonärschansen 1**

Ulla-Britt Lovén, Västerhusängen

Trisslott **Miljonärschansen 2**

Ingeborg Spets Andersson, Trelleborg

Bok "Örnsköldsvik 365 dagar" av Lars Håkan Nilsson
Rodney Sjöberg, Trollhättan

Poesi "Höstsmide" av Erland Flemming Åke Pramstig, Örnsköldsvik

Fågelholk tillverkad av Thorsten Forsling
Lotta Östman, By, Sidensjö

Se förstasidan i färg besök, www.folkbildning.net/~kurt-goran.oberg

**Berättarkvällar
i Grillkåtan
Själevad
27/8, 24/9 kl. 19**

**Du lyssnar väl på närradion
Nu även på webben
DIN NÄRRADIO NÄRA DIG**

radio
örnsköldsvik
www.radioovik.se • 89.8 MHz 105.7 MHz

Programtablå i ÖA och på webben

B Föreningsbrev

- Renoveringar
- Nybyggen
- Om / Tillbyggnad
- Fastighetsskötsel
- Maskinuthyrning

Passa på att utnyttja ROT avdraget,
ring så berättar vi mer!

Hör av er till oss för kostnadsfri offert.

LPH Fastigheter

Förvaltning - Bygg - Skötsel - Maskinuthyrning
070-795 55 66 lphfastigheter@gmail.com